Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΙΣΤ' ΤΟΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ 351

Ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ κατὰ τὴν Τελετὴν τῆς Ἐνθρονίσεως Αὐτοῦ ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ Α Ω ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Διὰ τὰς 28 Χιλιάδας τῶν Ἁρπαγέντων Ἑλληνοπαίδων

Πανοσιολογιώτατοι καὶ Αἰδεσιμώτατοι Ἐφημέριοι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, Βορείου καὶ Νοτίου, Φιλόπτωχοι Ἀδελφότητες, Ὀργανώσεις, Σωματεῖα καὶ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Διὰ τῆς παρούσης γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ 29η Δεκεμβρίου ὡρίσθη ἐν Ἑλλάδι ὡς ἡμέρα γενικοῦ συναγερμοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὰς ἑστίας καὶ ἀποδόσεως εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν τῶν 28,000 Ἑλληνοπαίδων τῶν ἁπαχθέντων ὑπὸ τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν εἰς τὰς βορείους γειτονικὰς χώρας τῆς Ἑλλάδος. Τοιοῦτος συναγερμὸς δέον νὰ λάβῃ χώραν καὶ καθ' ἅπασαν τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπήν, κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον ἥ τε μεγάλη Δημοκρατία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ὁ Καναδᾶς πρόκειται νὰ διαδραματίσουν πρωτεύοντα ρόλον καὶ εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ μεγίστου τούτου καὶ σπουδαιοτάτου ἐθνικοῦ μας ζητήματος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέλλον τοῦ εὐγενοῦς γένους γένους ἡμῶν καὶ τῆς αἰωνοβίου φυλῆς μας. Προτρεπόμεθα ὅθεν ὅπως ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἐντιμοτάτων Συμβουλίων κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν α΄) ἀναπεμφθοῦν δεήσεις πρὸς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν ἵνα λαλήσῃ ἀγαθὰ εἰς τὰς καρδίας τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ θελήσουν νὰ λάβουν τὰ ἐνδεικνυόμενα δραστικὰ μέτρα διὰ τὸν ἄμεσον ἐπαναπατρισμὸν τῶν χιλιάδων Ἑλληνικῶν παιδιῶν, τῶν βίᾳ καὶ δυναστείᾳ κρατουμένων μακρὰν τῶν ἑστιῶν καὶ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων αὐτῶν. β΄) Ἀναπτυχθοῦν παρ' ἑκάστου ἐξ ἡμῶν εἰς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα δι' εἰδικῆς ὁμιλίας τὰ δεινὰ καὶ αἱ κακώσεις καὶ αἱ σκληραὶ κακουχίαι καὶ δοκιμασίαι τῶν φιλτάτων μας παιδιῶν, τῶν ἁπαχθέντων ὑπὸ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν εἰς περιβάλλον μισελληνικὸν καὶ βαθύτατα ἐχθρικὸν πρὸς τὸ εὐλογημένον Ἔθνος ἡμῶν καὶ προτραποῦν ἅπαντες οἱ δυνάμενοι Ἕλληνες διανοούμενοι νὰ πληροφορήσουν περὶ τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τῶν ἁπαχθέντων παιδιῶν μας, τοὺς ἐν τῇ παροικίᾳ ὑμῶν Ἀμερικανοὺς καθηγητάς, δημοσιογράφους, βουλευτάς, γερουσιαστάς, κυβερνήτας καὶ προτρέψουν αὐτοὺς νὰ προβοῦν εἰς κατάλληλα διαβήματα πρὸς τὰς οἰκείας κυβερνήσεις μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν παιδιῶν μας. γ΄) Καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως γίνουν εἰς τὴν ἀγγλικὴν σχετικαὶ ὁμιλίαι ἀπὸ τῶν διαφόρων ραδιοφωνικῶν σταθμῶν, εἰς τὰς ὁποίας νὰ τονίζεται ὅτι ἡ ἁπαγωγὴ καὶ κατακράτησις χιλιάδων ὁλοκλήρων παιδιῶν μακρὰν τῶν γονέων καὶ τῶν ἑστιῶν αὐτῶν καταισχύνει τὸν Χριστιανικὸν πολιτισμόν, ἀντίκειται καὶ ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν στοιχειώδη ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν εἶναι ἀπολύτως ἐπιτακτικὴ καὶ ἐπιβεβλημένη ἡ ἐπιστροφὴ τῶν 28,000 παιδιῶν μας εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς ὁποίας ὁ πληθυσμὸς λόγῳ τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ τῆς κομμουνιστοσυμμοριακῆς ἐπιβουλῆς ὑπέστη σημαντικωτάτην μείωσιν καὶ βαρεῖαν αἱμορραγίαν. δ΄) Γίνουν παρελάσεις τῆς νεολαίας εἰς ἑκάστην ἐνορίαν μὲ τὸ σύνθημα: «Ἡ Ἑλλὰς ἡ πρωτοπόρος τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ ἀγῶνος ζητεῖ τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν 28,000 παιδιῶν της, τῶν ἁπαχθέντων καὶ εὑρισκομένων εἰς τὰς χώρας τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος» καὶ ε΄) ἀποσταλοῦν παρ' ἑκάστης κοινότητος καὶ σωματείου πρὸς τὸν **Honorable Trigvye Lie, General Secretary of the United Nations, Lake Success,** τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας διὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἀδικαιολόγητον ἀναβολὴν λήψεως σοβαρᾶς καὶ τελεσφόρου ἀποφάσεως διὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν ἁπαχθέντων παιδιῶν μας ἀξιώσεως ὅπως τὸ ζήτημα τοῦτο τύχῃ τῆς ἀμέσου προσοχῆς καὶ δικαίας λύσεως ἐκ μέρους τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ταῦτα ἀνακοινούμενοι πᾶσιν ὑμῖν, παρακαλοῦμεν ὅπως συνεργαζόμενοι μετὰ τῶν Διοικ. Συμβουλίων τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Κοινοτήτων καταβάλητε πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα στεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας ὁ πανελλήνιος συναγερμὸς τῆς 29 Δεκεμβρίου καὶ ἴδωμεν ταχέως τὴν πολυπόθητον καὶ ἁγίαν ἡμέραν ἐκείνην καθ' ἣν, δικαιουμένης τῆς μεγαλομάρτυρος καὶ ἡρωϊκῆς πατρίδος μας Ἑλλάδος, ἀποδοθοῦν εἰς αὐτὴν τὰ ἁρπαγέντα τέκνα αὐτῆς, τὰ ὁποῖα σήμερον θρηνοῦσα καὶ κατοδυρομένη ἀδυνατεῖ νὰ αἰσθανθῇ παρηγορίαν, καθόσον εὑρίσκονται μακρὰν τῶν μητρικῶν καὶ στοργικῶν αὐτῆς ἀγκαλῶν, ὅπως ἠδυνάτουν νὰ παρηγορηθοῦν αἱ δύστηνοι μητέρες αἱ ὁποῖαι ἔβλεπον τὰ τέκνα αὐτῶν σφαζόμενα ὑπὸ τοῦ αἱμοδιψοῦς καὶ κτηνώδους Ἡρώδου.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις σὺν τῇ παρ' ἡμῖν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Διάπυρος εὐχέτης πάντων ὑμῶν πρὸς Κύριον

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find $3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name .....

Address .....

.....

.....

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. Ἀριθ. 351 Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1950

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ Ο ΕΛΘΩΝ

Ἐνεθρονίσθη ἤδη εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν Σεβασμιώτατος κ. κ. Μιχαήλ. Ἔχων τις ὑπ' ὄψει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν αὐθόρμητον τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐξεδηλώθη ὁ Κλῆρος καὶ ὁ Λαὸς κατὰ τὴν ὑποδοχήν, καὶ τὰς ἀγαθὰς ἀφ' ἑτέρου κρίσεις ποὺ διετυπώθησαν δημοσία καὶ κατ' ἰδίαν τόσον διὰ τὴν ἔκδηλον ἐγκαρδιότητα μεθ' ἧς ἐγκύπτει εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐπισκεπτομένων ὅσον καὶ διὰ τὸ πλούσιον καὶ βαθυστόχαστον περιεχόμενον τοῦ ἐνθρονιστηρίου λόγου Του, δύναται ἀνενδοιάστως νὰ δεχθῇ ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ ἐνεθρονίσθη ἰδίως εἰς τὰς καρδίας μας. Ἐπέσπασε ἤδη τὴν ἀγάπην μας. Ἐπεβλήθη ἤδη εἰς τὴν ψυχήν μας. Ἀπέκτησε τὴν ἐμπιστοσύνην μας. Τοῦ ἐδόθη ὁ σεβασμός μας.

Καὶ τοῦτο διότι συγκεντρώνει προσόντα ἐξαιρετικά, τὰ ὁποῖα προσείλκυσαν καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος τὴν προσοχὴν καὶ ἐπέσπασαν δι' Αὐτὸν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ προκαθημένου τῆς Ὀρθοδοξίας δι' ἀποστολὴν καὶ διακονίαν πολυεύθυνον καὶ ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς σπουδαιότητος. Ἡ φυσιογνωμία Του εἶναι πατρική, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλουσα. Ἐκδηλώνει πηγαίαν πίστιν καὶ ἀγάπην. Ζῇ μέσα Του καὶ φανερώνεται ἡ Παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Ἡ εὐλαβικὴ προσήλωσις πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἡ γνῶσις τῶν Ἁγίων Γραφῶν καὶ ἡ κατανόησις τοῦ πνεύματος τῶν Διατάξεων καὶ τῶν Κανόνων τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἡ πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Ἡγούμενον αὐτῆς ἀναμφίβολος ἀφοσίωσις. Πρὸς τούτοις διαλάμπει καὶ ἐκχύνεται ἀπὸ τὸ εἶναι Του ἀγάπη ἀνυπόκριτος πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὴν Κλασσικήν, τὴν Μακεδονικήν, τὴν Βυζαντινήν, τὴν Ἑλλάδα τοῦ Εἰκοσιένα καὶ τοῦ «Ὄχι», τὴν Ἑλλάδα ποὺ ἐμεγαλούργησε εἰς τὰς ὀροσειρὰς τῆς Βορείου Ἠπείρου, τὴν Ἑλλάδα τὴν νικήτριαν τοῦ Φασισμοῦ καὶ τὴν θριαμβεύσασαν πρώτην ἐξ ὅλων, κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Ἔζησε τῆς Ἑλλάδος τὴν τραγῳδίαν. Ἀλλ' ἐγνώρισε καὶ τὸν θρίαμβον. Ἐδοκίμασε τὴν πικρίαν τῆς δουλείας της, ἀλλὰ συνέβαλε καὶ εἰς τὴν ἄμυναν πρὸς περιφρούρησιν τῶν πνευματικῶν της ἀξιῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὅταν ὁμιλῇ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐνθουσιᾷ, ἀλλὰ καὶ συγκινεῖται καὶ μεταδίδει τὰ αἰσθήματά Του πρὸς τοὺς ἀκροατάς Του. Τὸ ἴδιον συμβαίνει, καὶ ἴσως εἰς μεγαλύτερον βαθμόν, ὅταν ὁμιλῇ διὰ τῆς Ὀρθοδοξίας τὸ μεγαλεῖον. Βλέπει καὶ εὑρίσκει εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐκεῖνο ποὺ ὑπάρχει εἰς αὐτήν. Τὸ πλήρωμα τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως. Τὸν ἀλάθητον γνώμονα τῆς χριστιανικῆς ἀξιολογίας. Τὸ κορύφωμα τῶν ἀποκτημάτων τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ ὁποίου ἐτάχθη ἡ φυλή μας φρουρὸς καὶ μεταδότης καὶ διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ὁποίου ἠγωνίσθη καὶ ἐδιώχθη καὶ ἐσυκοφαντήθη καὶ ἐμαρτύρησε, ἀλλὰ καὶ ἐτιμήθη καὶ ἐδοξάσθη καὶ ἀπέκτησε τίτλους μοναδικῆς ἀξίας. Τοιοῦτον περιεχόμενον ψυχικοῦ πλούτου ἐξεδήλωσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν. Αὐτοῦ τὴν μετάδοσιν ἔθηκε πρόγραμμα τῆς ζωῆς καὶ τῆς διακονίας Του. Διὰ τοῦτο καὶ πάντες ἀδιστάκτως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς πνευματικὸς ἀρχηγός, διότι ζῇ τὴν πίστιν μας καὶ ἐνσαρκώνει τὰς παραδόσεις μας καὶ κατανοεῖ τὰς ἀνάγκας μας.

Τὸ αἴσθημα ποὺ μᾶς μεταδίδεται ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων εἶναι τοῦ ἱεροῦ Ἰγνατίου ὁ λόγος: «Ὅπου ὁ Ἐπίσκοπος ἐκεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησία» Ἂς τὸν μελετήσωμεν ἐὰν θέλωμεν νὰ κατανοήσωμεν εὐκολώτερον τὴν θέσιν τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἔκτασιν τῶν σχέσεών μας μετὰ τοῦ νέου Πνευματικοῦ Ἀρχηγοῦ μας. Διότι ἐὰν «ὅπου ἡ Ἐκκλησία ἐκεῖ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα» τότε ὁ Ἐπίσκοπος ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι κατευθύνει καὶ διδάσκει καὶ ἐλέγχει καὶ παρηγορεῖ καὶ τὰ κακῶς ἔχοντα διορθώνει. Διὰ τοῦτο καὶ τὰς κατευθύνσεις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου μας τὰς διαπνεομένας ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῶν παραδόσεων, τὰς ἐναρμονιζομένας πρὸς τὴν συνείδησιν καὶ τὸ νόημα τῆς Ὀρθοδοξίας, ὀφείλομεν καὶ πρέπει νὰ σεβώμεθα καὶ νὰ θέτωμεν εἰς ἐφαρμογήν. Μόνον ὑπὸ τοιαύτας προϋποθέσεις ἐνέχει σημασίαν καὶ σπουδαιότητα ἡ συνεργασία μας μετὰ τοῦ πνευματικοῦ μας ἡγέτου καὶ μόνον τότε λαμβάνει οὐσιαστικὴν ἀξίαν ἡ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη μας καὶ

ὁ διὰ τὴν μετ' αὐτοῦ γνωριμίαν ἐνθουσιασμός μας.

ΕΤΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀνατολὴ τοῦ νέου ἔτους εὑρίσκει τὸν κόσμον μας τεταραγμένον. Χαρακτηριστικὰ «ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ τρόμου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων» παρουσιάζονται εἰς τὰς δηλώσεις τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων λαῶν. Τὰ αἴσχη τῶν συγχρόνων διωγμῶν καὶ τὰ ἀνήθικα μέσα πρὸς ἐξαφάνισιν τῆς ἀγαθῆς ἐπιδράσεως τῆς Θρησκείας ἐπὶ τῶν Λαῶν, καθ' ἡμέραν σχεδὸν ἀναγραφόμενα κατακαλύπτουν τὰς σελίδας τῶν ἐφημερίδων τοῦ Κόσμου. Ἡ παρατηρουμένη κατακράτησις τῶν ἁρπαγέντων 28 χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἐπισήμων καὶ τὰ ἔντονα διαβήματα μικρῶν καὶ μεγάλων Δυνάμεων παραμένει δυστυχῶς στίγμα ὀλέθριον τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ ἔνδειξις τῆς ἀγριότητος εἰς τὴν ὁποίαν καταπίπτει ὁ ἄνθρωπος ὅταν διακόψῃ τὰς σχέσεις μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ κηρύξῃ πόλεμον κατὰ τοῦ ἠθικοῦ Αὐτοῦ νόμου.

Καὶ φαίνεται δυστυχῶς ὅτι θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ νέου ἔτους ἡ ταραχὴ καὶ ἡ κακοδαιμονία καὶ ἡ προσπάθεια τῶν ὀργάνων τῆς ἀνελευθέρου αὐτῆς καὶ ἀντιθρησκευτικῆς σπείρας ποὺ σκοπὸν ἔχει νὰ δημιουργῇ χάος διὰ νὰ ἐπιβάλλῃ κατόπιν τὸ πρόγραμμα τῆς ἀθλιότητος καὶ τοῦ ἠθικοῦ καὶ κοινωνικοῦ μηδενισμοῦ.

Διὰ τοῦτο οἱ χριστιανοί, οἱ πεφωτισμένοι καὶ ἔνθεοι, οἱ διαισθανόμενοι τὸν κίνδυνον, ἀλλὰ παραδεχόμενοι ἀδιστάκτως ὅτι «ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον» εἶναι ἡ πίστις πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, πρέπει νὰ συγκροτήσουν μέτωπον δικαιοσύνης πρὸς προστασίαν τοῦ πολιτισμοῦ, ἀντιθέτοντες πρὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν Κομμουνιστῶν Χριστιανικὸν ἐνθουσιασμόν. Πρὸ τοῦ ζήλου τῆς διαδόσεως τῶν θεωριῶν των, ζῆλον ἀποστολικότητος εὐαγγελικῆς. Πρὸ τῆς γνώσεως τοῦ θέματος καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν γνῶσιν βαθεῖαν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας καὶ ἐπιχειρήματα ἀνωτέρας ἠθικῆς. Πρὸ τῶν διακηρύξεων περὶ χειραφετήσεως καὶ ἀπελευθερώσεως τῶν ὑποδούλων εἰς τὸν καπιταλισμόν, ἀντιπαράθεσιν τῆς δουλείας ποὺ ἐπικρατεῖ ἐκεῖ ὅπου δεσπόζουν, καὶ ἐκδήλωσιν πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ ἀγάπης καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδελφοσύνης διδαγμάτων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ἐπὶ πλέον οἱ Χριστιανοὶ κατέχουν ὅπλον ποὺ οἱ ἀντίθετοι ἀδυνατοῦν νὰ χρησιμοποιήσουν. Οἱ Χριστιανοὶ ἔχουν τὸ ὅπλον τῆς Προσευχῆς. Αὐτὴ δύναται νὰ ἐπισπάσῃ ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰς προσπαθείας μας πρὸς ἀνασύνταξιν τῆς προσωπικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς μας τὴν δωρεὰν τῆς Θείας Χάριτος ἡ ὁποία πλουτίζει τὸ εἶναι μας διὰ χαρισμάτων διὰ τῶν ὁποίων καθίσταται ἔκδηλος ἡ διαφάνεια τῶν ψυχικῶν μας ἀρετῶν, τῆς ἀνωτερότητος, τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰλικρινείας, τῆς ἀληθοῦς χριστιανικῆς ζωῆς.

Τὰ ἔτη μας εἶναι «σωτήρια». Ἀρχίζουν μὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν ἐνσάρκωσιν. Διὰ νὰ ἀποδειχθοῦν ὅμως τοιαῦτα πρέπει νὰ οἰκειωθοῦν μέσα μας καὶ νὰ ἐκδηλωθοῦν ἔξω μας τοῦ Χριστοῦ τὰ ἰδεώδη. Ἐν τούτῳ ἀκριβῶς βαθμολογεῖται ἡ ἀξία μας μέσα εἰς τὴν διάρκειαν ἑκάστου νέου ἔτους. Εἴθε ὁ Κύριος, «ὁ καιροὺς καὶ χρόνους τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος» νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ εἰς τρόπον ὥστε διὰ τῆς ζωῆς μας, διὰ τῆς προσευχῆς μας, διὰ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ἰδεωδῶν Του διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐντολῶν Του ἀποδείξωμεν τὸ νέον ἔτος «σωτήριον», μεστὸν τῶν εὐλογιῶν καὶ τῶν χαρίτων τοῦ Σωτῆρος μας.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Τὸ Περιοδικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰσέρχεται διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου τούτου εἰς τὸ δέκατον ἕκτον ἔτος τῆς ζωῆς του. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ ἦτο ἴσως παράλειψις ἂν δὲν παρετήρει ὅτι εἶναι καρπὸς τῆς περινοίας καὶ τῆς δράσεως τοῦ τέως Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς καὶ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὅστις δι' αὐτοῦ παρέδωκε εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογένειαν πνευματικὴν τροφὴν πρὸς καταρτισμὸν καὶ χριστιανικὴν διαφώτισιν. Τὴν εὐθύνην αὐτοῦ ἐπὶ τριετίαν μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας ἐπωμίσθη πρῶτος ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, νῦν Μητροπολίτης Φιλαδελφείας, ὅστις ἐπλούτισε τὰς σελίδας αὐτοῦ δι' ἀρθρογραφίας ἀξιολόγου. Διάδοχος αὐτοῦ εἰς τὸ ἔργον διωρίσθη Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης, ὁ ὁποῖος ἐπὶ δωδεκαετίαν ἔφερε τὸ βάρος τῆς εὐθύνης μαζὶ μὲ βάρη πολλῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων. Παρὰ ταῦτα ὅμως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Του ὁ Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς κατώρθωσε καὶ πολλὰ μὲν νὰ παρατηρῇ ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ κοινὸν ἀναγνωστικὸν πολυάριθμον καὶ νὰ πλουτίζεται δι' ὕλης περι-

VOL. XVI. No. 351.—JANUARY 1, 1950
THE ORTHODOX OBSERVER
Established 1934
A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.
Published by
The Greek Archdiocese Publications Association
Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor
Editorial Offices:
10 East 79th St., New York 21, N. Y.
Publication Office:
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.
Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3,1879.
SUBSCRIPTIONS
United States and Canada
For One year $3.00. — For two years $5.00.
Other countries $3.50 per year.
Fifteen Cents A Copy

σπουδάστου. Ἡ ἀρθρογραφία τοῦ Ἁγίου Νύσσης καὶ δὴ τὰ δημοσιευθέντα κηρύγματα ἀποτελοῦν συμβολὴν σπουδαίαν εἰς τὸ γραπτὸν κήρυγμα τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας μας. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἐκφράζεται ἡ ἰδέα ἵνα ἐκδοθοῦν τὰ κηρύγματα ταῦτα εἰς τόμους πρὸς χρῆσιν καὶ τῶν Ἱεροκηρύκων μας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ φωτισμὸν τοῦ Λαοῦ. Καὶ ἤδη τὸ Περιοδικόν μας, μὲ τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἀπὸ μέρους τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. κ. Μιχαήλ, γνωστοῦ εἰς τὴν περὶ τὴν συγγραφὴν ἐπίδοσιν, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἀποκτήσῃ περισσοτέραν κυκλοφορίαν καὶ θὰ πλουτίζεται διὰ συνεργασίας περισσοτέρων ἀδελφῶν δυναμένων νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ Περιοδικοῦ πρὸς διαφώτισιν τοῦ Λαοῦ διὰ τοῦ γραπτοῦ κηρύγματος καὶ διὰ θεμάτων ποὺ ἀναπτύσσουν ζητήματα σχετικὰ μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωήν μας ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ, μὲ τὸ γλωσσικὸν καὶ σχολικόν μας πρόβλημα καὶ διὰ τὰ Κατηχητικά μας Σχολεῖα. Τὸ Περιοδικόν μας ἀναμένει τὴν συνεργασίαν πάντων ὅσοι κατέχουν τὰ ζητήματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολεῖται, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς ἐπέκτασιν τῆς κυκλοφορίας του δι' ἐγγραφῆς συνδρομητῶν. Αἱ πληροφορίαι τῆς διεκπεραιώσεως ἐκθέτουν ὅτι οἱ συνδρομηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ μας ὀλιγοστεύουν. Διὰ τοῦτο οἱ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι πρέπει νὰ βοηθήσουν ὥστε τὸ μοναδικὸν Ἐκκλησιαστικόν μας Ὄργανον ν' ἀποκτήσῃ περισσοτέραν κυκλοφορίαν, πρὸς ἔπαινον τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων.

Ἡ Πρώτη Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεβασμιωτάτου κ. Μιχαήλ

Νέα Ὑόρκη, Δεκεμβρ. 16, 1949.

Θεοφιλέστατοι Συνεπίσκοποι καὶ συνεργάται μου ἐν Χριστῷ καὶ Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, Πανοσιολογιώτατοι καὶ Αἰδεσιμώτατοι Ἐφημέριοι, Ἐντιμότατοι κ. κ. Σύμβουλοι καὶ εὐσεβεῖς Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Εὐλογίᾳ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ Πατρὸς ἡμῶν Κυρίου Ἀθηναγόρου, παμψήφῳ δὲ γνώμῃ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, τὴν 11ην Ὀκτωβρίου ἀνεδείχθη ἡ ἐμὴ ἀσθένεια Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου. Εἴη εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, τοῦ οὕτως τὰ κατ' ἐμὲ οἰκονομήσαντος καὶ ἡ βοήθειά μου εἴη παρ' Αὐτοῦ τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δὲν ἐπεζητήσαμεν οὐδαμῶς, τέκνα μου ἀγαπητά, τὴν ἐκλογὴν ἡμῶν ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς. Τοὐναντίον ἀπεφύγομεν ὅσον ἠδυνάμεθα τὴν ἀνάληψιν τῶν βαρυτάτων καθηκόντων τῆς διαποιμάνσεως τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθοδόξου Χριστιανικοῦ πληρώματος. Τοῦτο δὲ διότι τοιαύτη ἦτο ἡ ἀγάπη ἡμῶν πρὸς τὰ φίλτατα πνευματικὰ ἡμῶν τέκνα τῆς Ἁγιωτάτης καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου καὶ ἡ στοργὴ αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς, ὥστε νὰ μὴ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποχωρισθῶμεν οὔτε ἡμεῖς ἀπ' αὐτῶν, οὔτε ἐκεῖνα ἀφ' ἡμῶν. Ἐνώπιον ὅμως τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἐπιταγῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος εὑρεθέντες «γενέσθω τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου» εἴπομεν. Καὶ ἰδοὺ νῦν ἡμεῖς ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν ἕτοιμοι νὰ ἀφιερώσωμεν τὰς ὑπολειπομένας ἡμῖν ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς ὑμῶν προαγωγῆς καὶ προόδου καὶ τῆς ψυχικῆς ὑμῶν σωτηρίας.

Εὑρισκόμενοι, τέκνα μου ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ καὶ φιλοξένῳ Δημοκρατίᾳ τῆς Ἀμερικῆς, πρὸς ἣν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην ὀφείλομεν δι' ὅσα ἐμόχθησεν καὶ ἐδαπάνησεν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀκεραιότητος τῆς Πατρίδος ἡμῶν, ὅλως δὲ ἰδιαιτέρως ὀφείλοντες νὰ εἴμεθα βαθύτατα εὐγνώμονες πρὸς τὸν εὐσεβέστατον μέγαν Πρόεδρον αὐτῆς Κύριον Τρούμαν διὰ τὸ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰλικρινὲς καὶ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον του τὸ ὁποῖον θερμότατον ἐξεδηλώθη ἀπὸ τῆς 12 Μαρτίου τοῦ 1947 καὶ ἐντεῦθεν, ἔχομεν καθῆκον ἐπιβεβλημένον ταυτοχρόνως καὶ ὑποχρέωσιν ἱερὰν καὶ ἁγίαν νὰ μὴ λησμονοῦμεν οὔτε τὴν Ἑλληνικὴν ἡμῶν καταγωγὴν καὶ ἐθνικότητα, οὔτε τὴν Ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν καὶ Ἐκκλησίαν, ἥτις κατέχει πλήρη καὶ τελείαν τὴν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γενομένην θείαν ἀποκάλυψιν.

Εἴμεθα Ἕλληνες τὴν Ἐθνότητα. Ἐγεννήθημεν ἐξ Ἑλλήνων. Ἀνήκομεν διὰ τοῦ αἵματος, ποὺ ρέει εἰς τὰς φλέβας μας, εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ, τὴν μητέρα τῆς ἐλευθερίας, τὴν Χώραν ἡ ὁποία ἀνέκαθεν καὶ μέχρι σήμερον ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῶν ὑψηλοτέρων καὶ ἁγιωτέρων ἰδεωδῶν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τὴν Ἑλλάδα τὴν αἰωνίαν καὶ ἀθάνατον ποὺ εὑρίσκεται καὶ σήμερον ὅπως καὶ κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας καὶ τὰς παρελθούσας χιλιετηρίδας εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ προσκήνιον τῆς ἀληθοῦς καὶ γνησίας πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος, διεξάγουσα ἀγῶνα ἀποφασιστικὸν καὶ πείσμονα καὶ σκληρότατον ὑπὲρ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ ἐλευθερίας, τοῦ μεγίστου τούτου δώρου τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ναί, τέκνα μου ἀγαπητά! Δὲν καυχᾶται, ἐν Κυρίῳ σήμε-

ρον ἡ Ἑλλὰς οὔτε διὰ τοὺς Μαραθῶνάς της καὶ τὰς Σαλαμῖνας της, οὔτε διὰ τὰ ἐκπολιτιστικὰ κατορθώματα τοῦ Μακεδόνος μας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, οὔτε διὰ τὰ ἀνδραγαθήματα καὶ τὸν μοναδικὸν ὑπέροχον πολιτισμὸν τῶν Βυζαντινῶν προγόνων μας, οὔτε ἀκόμη καὶ διὰ τὰ κάλλη καὶ τοὺς ὑπεράνθρώπους ἄθλους τῶν ἡρωϊκῶν μας προγόνων τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐπαναστάσεως, ποὺ κατέπληξαν καὶ συνεκίνησαν τὴν τότε πεπολιτισμένην ἀνθρωπότητα καὶ ἠνάγκασαν αὐτὴν νὰ μᾶς συνδράμῃ διὰ νὰ ζήσωμεν ἀνεξάρτητοι καὶ ἐλεύθεροι. Ἀλλὰ καυχᾶται σήμερον ἡ Ἑλλὰς διὰ τὸν ἄνευ προηγουμένου ἡρωϊσμὸν τῶν σημερινῶν παιδιῶν της, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἀνεκδιηγήτου αὐταπαρνήσεως αὐτῶν καὶ διὰ τῆς ἀδαμάστου καὶ ἀκαταβλήτου πίστεως αὐτῶν εἰς τὸν Χριστὸν «κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγεννήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλινον ἀλλοτρίων». Καυχᾶται σήμερον, ἐν Κυρίῳ ἡ φιλτάτη μας Πατρίς, ἡ αἰωνία Ἑλλάς, διὰ τὰς μεγαλειώδεις νίκας καὶ τοὺς θριάμβους τῶν τέκνων της κατὰ τῆς ἔξωθεν ἐπιβουλῆς τοῦ ἀθεοφόβου ἀντιχρίστου διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, ὅστις ἠθέλησε νὰ διαμελήσῃ καὶ ὑποδουλώσῃ τὴν Πατρίδα μας ἔχων ὡς συνεργάτας ἐκείνους οἵτινες «ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν μεμενείκεσαν ἂν μεθ' ἡμῶν». Καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐνίκησε καὶ ἐθριάμβευσε κατὰ τοῦ μεγαλειτέρου τούτου καὶ πλέον ἐπικινδύνου ἐχθροῦ καὶ αὐτῆς τῆς ἰδίας καὶ ὁλοκλήρου τῆς ὑγιῶς σκεπτομένης ἀνθρωπότητος. «Εὐλογητὸς Κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων, ἡ παγὶς συνετρίβη καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν».

Ποῖος δὲν θὰ ἤθελε νὰ εἶναι τέκνον τοιαύτης πατρίδος; Ποῖος δὲν θὰ ἤθελε νὰ ἔχῃ τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν νὰ ὁμιλῇ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς, νὰ διακρατῇ τὰς παραδόσεις της τὰς ἐθνικὰς καὶ κοινωνικὰς καὶ οἰκογενειακάς; Ποῖος σήμερον δὲν θὰ ἐπεθύμει νὰ ὀνομάζηται Ἕλλην, νὰ ἔχῃ δηλονότι ὡς πατρίδα τὴν Χώραν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἔγινεν ὁ τάφος τοῦ ἀπανθρώπου κομμουνισμοῦ, ἀφοῦ κατέφερε κατ' αὐτοῦ πλῆγμα θανάσιμον, ἐξοντωτικόν, καὶ ἀπέδειξε καὶ δι' αὐτὸν ὅτι δὲν εἶναι ἀήττητος καὶ ἀκατάβλητος; Ἀλλ' εἴμεθα καὶ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί. Κατέχομεν τὸ πλήρωμα τῆς ἐξ ἀποκαλύψεως θρησκείας καὶ ἀληθείας. Εἴμεθα ἀπόγονοι τῶν χριστιανῶν οἵτινες ἀντιμετώπισαν νικηφόρως τὰς αἱρέσεις, τὰ σχίσματα, ὅλας τὰς ψευδοδιδασκαλίας, ποὺ ἠθέλησαν νὰ διαστρεβλώσουν καὶ ἀσχημίσουν τὴν θείαν ἀλήθειαν, ποὺ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας καὶ διετήρησαν καὶ διατηροῦν ἀμόλυντον καὶ καθαρὰν τήν τε Ἁγίαν Γραφὴν καὶ τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν ἐπιτιθέμεθα ποτὲ ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες κατὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ ὁμολογιῶν οὔτε ἐπιζητοῦμεν νὰ ἀποσπάσωμεν τοὺς ὀπαδοὺς καὶ ἀκολούθους αὐτῶν, οὔτε ποτὲ εἰς τὸ παρελθὸν διεξηγάγομεν ἢ διεξάγομεν ἐν τῷ παρόντι προσηλυτισμὸν μεταξὺ Χριστιανῶν. Ὄχι! Τοιαύτη ἐνέργεια εἶναι ἀντίκρυς ἀντίθετος πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὴν ἀγάπην, τὸ κορύφωμα τοῦτο καὶ τὸ κεφάλαιον ὅλων τῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν. Πιστεύομεν, ὅμως, καὶ πρέπει νὰ πιστεύωμεν ἐξ ὅλης ἡμῶν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι κατὰ τρόπον ἀπόλυτον ὅτι οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ διαθέτομεν ἅπαντα τὰ μέσα τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν τῇ Μιᾷ, Ἁγίᾳ, Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Ζηλοτύπως καὶ στερρῶς ὀφείλομεν νὰ διαφυλάττωμεν τὴν πίστιν μας αὐτήν, τὴν ὁποίαν δι' ἀγώνων σκληροτάτων διεκρατήσαμεν καὶ χάρις εἰς ὁλοκλήρους ἑκατόμβας μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν μέχρις ἡμῶν κατῆλθε. Ἀφωσιωμένοι ὁλοψύχως καὶ φανατικῶς ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξόν μας Ἐκκλησίαν, τὴν ταμιοῦχον τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῆς καθαρᾶς λατρείας καὶ τῆς ἰσορροπημένης καὶ βαθείας κατὰ Χριστὸν ζωῆς. Τὴν πίστιν μας δὲ καὶ τὴν ἀφοσίωσίν μας πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἂς ἀποδεικνύωμεν μὲ τὴν ἔντονον καὶ ρωμαλέαν πνευματικὴν ζωήν μας τ. ἔ. τὴν τακτικὴν μελέτην τῶν Γραφῶν, τὴν θείαν προσευχὴν καὶ τὴν συχνὴν ἐξομολόγησιν καὶ κοινωνίαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Διότι, τέκνα μου ἀγαπητά, Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί, Χριστιανισμὸς καὶ Ὀρθοδοξία δὲν εἶναι νοητὰ ἄνευ τῆς συστηματικῆς καλλιεργείας τοιαύτης ζωῆς πνευματικῆς. Χριστιανισμὸς καὶ Ὀρθοδοξία χωρὶς ζωήν, προσευχὴν καὶ μελέτην τῶν Γραφῶν, χωρὶς μυστηριακὴν ζωήν, εἶναι κάτι τὸ ἐπιφανειακόν, τὸ ψευδές, τὸ ὑποκριτικόν, κάτι τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν ἐσωτερικόν μας ἄνθρωπον· αὐτὸν δὲ τὸν ἐσωτερικόν μας ἄνθρωπον ὀφείλει νὰ ἐγγίσῃ, νὰ ἐπηρεάσῃ, νὰ μεταβάλῃ καὶ ἀνακαινίσῃ ἡ Θρησκεία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ Ὀρθοδοξία μας· τοῦτο δὲ κατορθοῦται μόνον μὲ τὴν πνευματικὴν ἢ ἐσωτερικὴν ζωήν, τὴν κατὰ Χριστὸν καὶ ἐν Χριστῷ ζωήν. Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί:

Ἐπιστρατευθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος εὑρίσκομαι ἐν μέσῳ ὑμῶν. Ἄριστα γνωρίζω ὅτι δύσκολος καὶ βαρεῖα εἶναι ἡ ἀποστολή μου. Στηρίζομαι, βεβαίως, πρὸ παντός, διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἐπιτυχῆ ἐκπλήρωσιν αὐτῆς εἰς τὴν Θείαν βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν. Ἔρχομαι ἄλλως τε ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τὴν ἀλησμόνητόν μου Κόρινθον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεδηλώθη ἐν ὅλῃ τῇ δυνάμει της ἡ θεία συμπαράστασις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ οὐρανοβάμονος Ἀποστόλου. Χάρις εἰς αὐτὴν ὁ Παῦλος μετεμόρφωσε τὴν Κόρινθον τῆς ἐποχῆς του. Εἰς αὐτὴν καὶ ἐγώ, ὅλως ἰδιαιτέρως καὶ κατ' ἐξοχὴν στηρίζομαι καὶ πέποιθα. Καὶ μετ' αὐτὴν εἰς τὴν βοή-

θειαν ὅλων ὑμῶν· τῶν κληρικῶν κατὰ πρῶτον λόγον, τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν διαφόρων Ὀργανώσεων καὶ Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων ὡς καὶ ὅλων γενικῶς τῶν δυναμένων νὰ εἰσφέρωσι διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῆς Ἱερᾶς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀποστολῆς μου. Ζητῶ ἀπὸ τοὺς Κληρικοὺς πνεῦμα ἱεραποστολικὸν καὶ διάθεσιν ἐθναποστολικήν. Παρακαλῶ αὐτοὺς νὰ ἐξαρθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῶν σημερινῶν καιρῶν καὶ τῶν περιστάσεων ὑφ' ἃς διατελοῦν οἱ ἀπόδημοι Ἕλληνες ἀδελφοί μας. Παρακαλῶ αὐτοὺς νὰ εἶναι καὶ νὰ γίνουν οἱ φύλακες ἄγγελοι τῶν ἐνοριτῶν τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, γνωρίζοντες αὐτοὺς κατ' ὄνομα, ἐπισκεπτόμενοι αὐτοὺς κατ' οἶκον, διδάσκοντες καὶ κατηχοῦντες τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν εἰς τὴν ἀθάνατόν μας γλῶσσαν καὶ τὴν ἀμώμητόν μας πίστιν τὴν Ὀρθόδοξον. Παρακαλῶ αὐτοὺς νὰ ἐμπνεύσουν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀδελφούς μας τὴν δεδικαιολογημένην ὑπερηφάνειαν ὅτι εἶναι Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν Ἐθνότητα καὶ Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι τὴν πίστιν. Παρακαλῶ αὐτοὺς νὰ μοῦ προσφέρουν τὴν ὁλόψυχον συνεργασίαν των, δεδομένου ὅτι ἄνευ τῆς πολυτίμου δι' ἐμὲ συνεργασίας των δὲν θὰ ἔχῃ ἡ ἁγία μου ἀποστολὴ τὰ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἀναμένουν Ἐκκλησία καὶ Πατρίς. Καὶ ὑπόσχομαι εἰς αὐτοὺς ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ μου πάντοτε θὰ εὑρίσκουν καὶ θὰ ἔχουν φιλόστοργον πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀφωσιωμένον συνεργάτην, ὅστις τὰ πάντα νὰ μετέλθῃ καὶ εἰς πᾶσαν θυσίαν νὰ ὑποβληθῇ διὰ τὴν ἀπρόσκοπον καὶ ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς των.

Ζητῶ ἀπὸ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Κοινοτήτων σύμπραξιν ὁμόθυμον εἰς τὸν τομέα τῆς εὐπρεπείας τῶν Ναῶν, τῆς οἰκονομικῆς των εὐεξίας καὶ τῆς Ἑλληνοπρεποῦς διαπαιδαγωγήσεως τῆς νεολαίας.

Παρακαλῶ αὐτοὺς ὅπως συνεργάζωνται στενότατα μετὰ τῶν Ἐφημερίων των, ἵνα ἐν ἁρμονίᾳ καὶ ἀμοιβαίᾳ κατανονήσει καὶ ἀγάπῃ διεξάγωνται αἱ ὑποθέσεις τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Κοινοτήτων. Παρακαλῶ τὰς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας τὰς ἐπιφορτισμένας μὲ τὴν φιλανθρωπίαν ὅπως ἐντείνουν τὰς δυνάμεις των καὶ ἀναπτύξουν τὰς πρωτοβουλίας καὶ τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἐνδεῶν, τῶν πτωχῶν, τῶν γερόντων, τῶν ἀσθενῶν, τῶν ἀστέγων, τῶν ἐν φυλακαῖς, τῶν ὀρφανῶν ἁπάσης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ἔτι δὲ καὶ τῶν τοιούτων τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, διότι πολλὰ ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ ἐνταῦθα ἐργαζόμενοι καὶ ζῶντες εἰς αὐτούς. Παρακαλῶ δὲ ἅπαντας γενικῶς καὶ κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς ποτὲ νὰ μὴ λησμονοῦν τὴν πνευματικὴν ἡμῶν Μητέρα, τὴν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Προκαθήμενον Αὐτῆς Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ Πατέρα πάντων ἡμῶν Κον Κον Ἀθηναγόραν, εἰς τὸν Ὁποῖον πλεῖστα ὀφείλει ἅπασα ἡ ἐνταῦθα ὁμογένεια καὶ ὁ Ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ μεγαλείτερος καὶ σπουδαιότερος παράγων τῆς ἐνοριακῆς διοργανώσεως καὶ τῆς κοινοτικῆς διαρρυθμίσεως τῶν ἁπανταχοῦ τῆς Ἀμερικῆς Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων. Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καὶ ὁ Προκαθήμενος Αὐτῆς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, ἂς εἶναι δι' ὅλους ἡμᾶς ὁ τηλαυγὴς φάρος, ὁ καθοδηγῶν καὶ ρυθμίζων τὴν ἐθνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινοτικὴν πορείαν μας καὶ διὰ τῶν εὐχῶν αὐτῶν καὶ τῶν εὐλογιῶν καὶ τῶν ἀδιαλείπτων προσευχῶν εἴθε ὁ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ διαφυλάττῃ καὶ κατευθύνῃ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν πάντας ἡμᾶς, πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Παύλου, πολιούχου τῆς Κορίνθου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Διάπυρος εὐχέτης πάντων ὑμῶν πρὸς Κύριον

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΒΟΗΘΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΕΡΑΝΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΝ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΤΟΥ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Στείλατε τὴν εἰσφοράν σας συμπληροῦντες τὸ κάτωθι Δελτίον.

Ἐπιτροπὴν Ἐράνου
Ἀνοικοδομήσεως Κτιρίων
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Ἐπιθυμῶ νὰ βοηθήσω εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν κτιρίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τὰ ὁποῖα ἐκάησαν πρὸ ἐτῶν.

Ἐσωκλείστως ἀποστέλλω εἰς διαταγὴν

Greek Archdiocese Ecumenical Patriarchate Fund

Δολλάρια .....

Ὑπογραφή .....

Διεύθυνσις .....

Πόλις καὶ Πολιτεία .....

Συνιστῶ ὅπως ἀποστείλητε ἐγκύκλιον διὰ τὸν ἔρανον καὶ εἰς τὸν - τὴν .....

.....

.....

.....

.....

Ο ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. καὶ Ν. κ. κ. ΜΙΧΑΗΛ — Δεκεμβρίου 18, 1949

Δεκεμβρίου 18, 1949.

Εὐλογίᾳ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Πατρὸς καὶ Πατριάρχου ἡμῶν κ. κ. Ἀθηναγόρου καὶ παμψήφῳ γνώμῃ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τῇ 11ῃ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ κατευθύνοντος τὰς βουλὰς τῶν Ἐπισκόπων Αὐτῆς, ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν ἔλαχεν ὁ κλῆρος τῆς διαποιμάνσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου. Ἀναλαμβάνων δὲ σήμερον τὰ ἱερὰ καθήκοντά μου, ἐπικαλοῦμαι κατὰ πρῶτον καὶ κυριώτατον λόγον τὴν Θείαν βοήθειαν καὶ κραταιὰν ἀντίληψιν καὶ συμπαράστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν, κυρίως, πεποιθὼς καὶ ἐρειδόμενος συγκατένευσα εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος, καὶ ἀνατείνων τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸν Παντοδύναμον Θεόν, ἐξ Οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν κατέρχεται, ἀναφωνῶ καὶ ἐγὼ ἐν κατανύξει μετὰ τοῦ Προφητάνακτος Δαβίδ: «Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν...»

Καθῆκον δὲ ἔπειτα ἱερὸν καὶ ἐπιβεβλημένον ἐπιτελῶν, ὡς Ἀρχηγὸς Θρησκευτικός, ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων οὐχὶ μόνον τὴν ὑπηκοότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν Ἐθνότητα, τῶν κατοικούντων καὶ ἐργαζομένων ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ τῇ ἱπποτικῇ καὶ τῇ μεγάλῃ, ὀφείλω ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμῶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, νὰ ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὸν εὐσεβέστατον Πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. HARRY S. TRUMAN καὶ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως Αὐτοῦ καὶ τοῦ Κογκρέσου, διὰ τὸ ζωηρότατον αὐτῶν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς μαρτυρικῆς καὶ ἡρωϊκῆς φιλτάτης Πατρίδος ἡμῶν, ἡ ὁποία χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο, ποὺ ἐξεδηλώθη κατὰ τρόπον τόσον πρακτικὸν καὶ οὐσιαστικὸν καὶ θετικόν, κατώρθωσε, μὲ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τοῦ Στρατοῦ της καὶ τὸ ψυχικὸν θάρρος τοῦ Λαοῦ της νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἐλευθερίαν της διὰ νὰ περισώσῃ ἑαυτὴν ἀπὸ τοὺς ἁρπακτικοὺς καὶ ἁπλήστους ὄνυχας τῆς ἐρυθρᾶς δικτατορίας καὶ τοῦ ἐρυθροῦ ὁλοκληρωτισμοῦ.

Δὲν θὰ λησμονήσωμεν εἰς τὸ διηνεκὲς ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὴν Ἀμερικανικὴν αὐτὴν βοήθειαν, ὅπως δὲν ἐλησμονήσαμεν, ἀλλ' οὔτε καὶ θὰ λησμονήσωμεν ποτὲ τοὺς μεγάλους Φιλέλληνας, ποὺ ἐδαπάνησαν ἀφθόνως, εἴτε ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας.

Καὶ ἤδη πρὸς ὑμᾶς στρέφων τὸν λόγον, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, δὲν νομίζω ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ἔκθεσιν προγραμμάτων καὶ σχεδίων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μελλοντικήν μου δρᾶσιν μεταξὺ ὑμῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἀδελφῶν μας τῶν εὑρισκομένων καθ' ἅπασαν τὴν μεγάλην αὐτὴν Δημοκρατίαν καὶ τὸν Καναδᾶν ἔτι δὲ καὶ τὰς ἄλλας Χώρας τῆς Ἀμερικανικῆς Ἠπείρου. Καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνδιατρίψω εἰς ἔκθεσιν προγραμμάτων καὶ σχεδίων ἐπὶ τῆς μελλούσης δράσεώς μου, διότι αὐτὰ τὰ πράγματα ὁμιλοῦν καὶ καθορίζουν καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ὑποδεικνύουν ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Ἕλληνος Θρησκευτικοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς Χώρας, εἰς τὰς ὁποίας πλέον τῶν 800,000 Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν διαβιοῦν.

Φρονῶ ὅτι τὸ ἔργον μου εἶναι ἁπλούστατον ὅσον ἀφορᾷ τὴν διατύπωσιν καὶ τὸν καθορισμόν του: Ὀφείλω νὰ κατευθύνω πᾶσαν μου προσπάθειαν εἰς τοῦτο, ὅπως τὰ πνευματικά μου τέκνα ἐνθυμοῦνται πάντοτε καὶ μὴ λησμονοῦν ποτὲ ὅτι εἶναι Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ἐθνότητα καὶ Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι κατὰ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πίστιν.

Ἰδοὺ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐργασίας μου. Ἰδοὺ τὸ σχέδιον τῆς μελλούσης δράσεώς μου. Αὐτὰ τὰ δύο σημεῖα θὰ εἶναι ἐκεῖνα περὶ τὰ ὁποῖα θὰ στραφῇ ὁλόκληρος ἡ ἐργασία μου καθ' ὅλον τὸν χρόνον, ποὺ ὁ Κύριος θὰ εὐδοκήσῃ νὰ εὑρίσκωμαι ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου. Ἔργον θαυμάσιον, ὑπέροχον, μοναδικόν, προνομιοῦχον, νὰ καταγίνεται κανεὶς μὲ τὰ δύο εὐγενέστερα καὶ ὡραιότερα καὶ ἰδανικώτερα ζητήματα, τὰ Ἑλληνικὰ ἰδεώδη καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν πίστιν καὶ διδασκαλίαν ἀφ' ἑτέρου. Μὲ τὴν Ἑλλάδα ἀφ' ἑνός· μὲ τὴν Ἑλλάδα, βεβαίως, καὶ τὴν κλασσικήν, καὶ τὴν Μακεδονικήν, καὶ τὴν Βυζαντινὴν καὶ ἐκείνην τοῦ 1821, ἀλλὰ πρὸ πάντων μὲ τὴν Ἑλλάδα τὴν σημερινήν, ποὺ ἡ δόξα της καὶ ἡ τιμή της καὶ τὰ ἡρωϊκά της κατορθώματα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθον καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης ἔφθασαν. Τὴν Ἑλλάδα ποὺ ἠνώρθωσε τὸ ἀνάστημά της κατὰ τὸ 1940 καὶ 1941 καὶ ἀνεφώνησε τὸ μεγαλειῶδες ΟΧΙ ποὺ ἔλαμψεν ὡς ἀστραπὴ καὶ ἀνεζωογόνησε καὶ ἐφώτισε λαούς, φυλὰς καὶ γλώσ-

σας ἐν Χώρᾳ καὶ σκιᾷ φόβου καὶ τρόμου θανάτου καθημένας, εἰς δύο Χώρας ὁλοκληρωτικάς, καὶ ἀπανθρώπους, καὶ ἔπεσεν ἔπειτα μαχομένη ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων διὰ νὰ ὑψωθῇ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ καὶ ζήσῃ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ὁ ἀνέκφραστος καὶ ἀνεκδιήγητος ἆθλος της ἐκεῖνος. Τὴν Ἑλλάδα τῆς ὁποίας ἐχθροὶ αἰωνόβιοι καὶ ἄσπονδοι ἔξωθεν ἐπεβουλεύθησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐλευθερίαν, ἔχοντες συνεργοὺς ἐκείνους, «ποὺ ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν μεμενείκεσαν ἂν μεθ' ἡμῶν», καὶ οὗτοι μὲν συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἐκείνη δὲ ἀνέστη καὶ ἠνωρθώθη. Τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν ὁποίαν μῦθος ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι καὶ θρῦλος ἀνυπόστατος τὸ ἀήττητον καὶ ἀκατάβλητον, τόσον τοῦ μαύρου φασισμοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἐρυθροῦ κομμουνισμοῦ. Τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία ἐν συνεχείᾳ πολεμοῦσα ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον πενταετίαν, τὴν ἐπαύριον τῆς τετραετοῦς καθολικῆς πείνης καὶ δοκιμασίας καὶ πάσης κακοπαθείας καὶ περιπετείας κατώρθωσε τὸν μεγαλειώδη ἆθλον τὸ θαῦμα τῶν θαυμάτων καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀντιχρίστου νὰ συντρίψῃ καὶ νὰ ἐμψυχώσῃ καὶ ἐνθαρρύνῃ τὰς Χώρας τὰς εὑρισκομένας ἐκτὸς τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος διὰ νὰ δύνανται αὐταὶ τώρα νὰ ὑψώσουν τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ διαμαρτύρωνται διὰ τὴν καταπάτησιν καὶ τὴν κατάπνιξιν τῆς ἀτομικῆς τῶν πολιτῶν της ἐλευθερίας λόγου, σκέψεως καὶ ἐνεργείας. Αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος φέρω πρὸς ὑμᾶς, τέκνα μου ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, τὸ μήνυμα: «Ἔστε ὑπερήφανοι διότι εἶσθε τέκνα μου, ὁ μεγαλύτερος τίτλος εὐγενείας ἂς εἶναι δι' ὑμᾶς ἡ Ἑλληνικὴ Ἐθνικότης καὶ καταγωγή σας. Εἶμαι ἡ Ἑλλὰς ἡ ἰδία, ποὺ ἀριθμεῖ ἡλικίαν μιᾶς ὁλοκλήρου τρισχιλιετηρίδος. Εἶμαι ἡ Ἑλλὰς τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμῖνος, τοῦ Μακεδόνος Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Βυζαντινῆς ἐποποιΐας. Ἡ Ἑλλὰς τοῦ '21 καὶ τοῦ '40-41 καὶ '48-49. Ἡ Ἑλλὰς ἡ ἰδία, ἡ ἀθάνατος καὶ αἰωνία. Ἔστε ὑπερήφανοι διότι εἶσθε Ἕλληνες καὶ ἀποδείξατε τὴν πρὸς ἐμὲ—λέγει ἡ Ἑλλάς, ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς—ἀγάπην σας καὶ ἀφοσίωσιν, μὲ τὴν διατήρησιν τῆς Γλώσσης τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τοὺς οἴκους σας καὶ μεταξὺ τῶν τέκνων σας, καὶ μὲ τὴν διαφύλαξιν τῶν ὡραίων κοινωνικῶν καὶ οἰκογενειακῶν καὶ ἐθνικῶν Ἑλληνικῶν σας παραδόσεων.»

Μὲ τὴν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ πίστιν ἀφ' ἑτέρου. Ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες Χριστιανοὶ δὲν διεξηγάγομεν ποτὲ οἱονδήποτε προσηλυτισμὸν εἰς βάρος ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ ὁμολογιῶν, οὔτε μᾶς ἐχαρακτήρισε ποτὲ τυφλὸς θρησκευτικὸς φανατισμός, οὔτε ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν παραδείγματα ἀγώνων ἐναντίον ἑτεροδόξων ἔτι δὲ ἀλλοθρήσκων. Ὄχι, τοὐναντίον ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν κορωνίδα τῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ἀνοχήν. Καὶ διὰ τοῦτο εὑρισκόμεθα καὶ θὰ εὑρισκόμεθα πάντοτε εἰς σχέσεις ἀγαθὰς καὶ φιλικὰς μὲ ὅλας τὰς Ἐκκλησίας καὶ ὁμολογίας, ποὺ διαπνέονται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ θὰ συνεργαζώμεθα μὲ αὐτὰς ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ καὶ ἠθικοκοινωνικοῦ τομέως τοῦ Χριστιανισμοῦ. Παρ' ὅλα ὅμως ταῦτα ὀφείλομεν νὰ γνωρίζωμεν, τί λέγομεν νὰ γνωρίζωμεν; νὰ εἴμεθα πεπεισμένοι ἀπολύτως ὅτι κατέχομεν ἀμόλυντον καὶ ὁλοκάθαρον τὸν θησαυρὸν τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐξελθοῦσα διὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας ἔφθασε μέχρις ἡμῶν. Δὲν εἶναι ἀγαπητοί μου, εὐκαταφρόνητος ὁ πολυτιμότατος, ὁ ἀνεκτίμητος οὗτος θησαυρός. Δὲν εἶναι πρᾶγμα δευτερεῦον, οὔτε καὶ ἐπουσιῶδες νὰ εἶναι κανεὶς πεπεισμένος ἀπολύτως καὶ ἀνενδοιάστως ὅτι κατέχει πλήρη καὶ τελείαν τῆς ἐξ ἀποκαλύψεως Χριστιανικὴν Διδασκαλίαν καὶ ἀλήθειαν, καὶ ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του εἶναι ἀποτεθησαυρισμένα ἅπαντα τὰ μέσα τῆς Θείας Χάριτος διὰ τὴν ψυχικήν του σωτηρίαν.

Οὔτε δὲ εἶναι κάτι τὸ ἄνευ καὶ μεγάλης σπουδαιότητος, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀποτελεῖ προνόμιον μοναδικὸν καὶ μέγιστον νὰ ἀνήκῃ κανεὶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ποὺ διεφύλαξεν ἀλώβητον τὸν θεῖον τοῦτον θησαυρὸν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ποὺ ἐπῆρε διὰ τῶν ἐμπνευσμένων Ἀποστόλων της τὸ γλυκύτατον μήνυμα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὸ ἔφερε μεταξὺ βαρβάρων καὶ ἀγρίων καὶ τοὺς ἐξεπολίτισε· ποὺ διεφύλαξε τὸ ἔθνος μας, τὰς παραδόσεις μας καὶ τὴν γλῶσσάν μας ὑπὸ τὰς θαλπερὰς της πτέρυγας καθόλην τὴν 400-ετῆ Τουρκικὴν δουλείαν· ποὺ διεδραμάτισε πρόσωπον πρωταγωνιστοῦ καὶ πρωτοπόρου κατὰ τὸν ἱερώτατον ἀγῶνα τῆς Ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας καὶ ἀνεξαρτησίας· ποὺ ἔδωκε τέσσαρας ἑκατοντάδας ἱερέων εἰς τὸν σκληρότατον ἀγῶνα τῆς ἀντιστάσεως κατὰ ἐχθρῶν, βαρβάρων καὶ αἱμοδιψῶν ἀποστατῶν· ποὺ ἔκαμε, τέλος, διὰ τὸ εὐλογημένον Ἔθνος μας ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὅλην τὴν ἀγνῶς σκεπτομένην ἀνθρωπότητα τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα, ὁποῖα καὶ ὁπόσα οὐδεμία Ἐκκλησία ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ δύναται νὰ ἐπιδείξῃ.

Τὸν θησαυρὸν δὲ τοῦτον, τὸν ἱερώτατον καὶ ἁγιώτατον τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ Χριστιανικῆς Διδασκαλίας ὀφείλει πᾶς Ὀρθόδοξος Χριστιανὸς νὰ τὸν διαφυλάττῃ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, καὶ ἐνῷ δικαιοῦται νὰ εἶναι λίαν ὑπερήφανος δι' αὐτὸν ὀφείλει ταὐτοχρόνως νὰ καταβάλλῃ κάθε

προσπάθειαν, ὥστε νὰ οἰκειοποιηθῇ τὸν θησαυρὸν αὐτόν, νὰ γίνῃ δηλονότι καὶ νὰ εἶναι Ὀρθόδοξος Χριστιανὸς συνειδητὸς καὶ ἐπεγνωσμένος Χριστιανὸς ὄχι τύπων, ὄχι τῆς ἐπιφανείας, ἀλλὰ Χριστιανὸς ἐσωτερικὸς καὶ διὰ τῆς μελέτης τῶν Γραφῶν, τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς καὶ τῆς συνεχοῦς μυστηριακῆς ζωῆς, διότι μόνον μὲ αὐτὰ τὰ μέσα τέκνα μου ἀγαπητά, θὰ ἀξιοποιήσῃ ὁ κάθε Ἕλλην Χριστιανὸς τὴν Ὀρθόδοξόν του πίστιν καὶ θρησκείαν.

Εἶπον ὅτι τὸ ἔργον μου εἶναι ἁπλούστατον ὡς πρὸς τὸν καθορισμόν του καὶ τὴν διατύπωσιν. Δὲν αὐταπατῶμαι ὅμως. Ὄχι· οὔτε ἀγνοῶ, ἀλλὰ τοὐναντίον πάρα πολὺ καλὰ γνωρίζω ὅτι τὸ ἁπλούστατον εἰς τὸν καθορισμὸν καὶ τὴν διατύπωσίν του ἔργον μου εἶναι δυσκολώτατον εἰς τὴν ἀξιοποίησιν καὶ τὴν πραγματοποίησίν του. Βεβαίως, ἔχω πεποίθησιν ἀπαρασάλευτον εἰς τὴν Θείαν βοήθειαν καὶ συμπαράστασιν. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς Ὅστις μᾶς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ εἶναι πάντοτε μεθ' ἡμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, θὰ ὑποβοηθήσῃ τοὺς ἀγνούς, τοὺς ἀνιδιοτελεῖς καὶ ἱεροὺς σκοπούς μου.

Ἐπικαλοῦμαι ὅμως καὶ τὴν βοήθειαν καὶ συναντίληψιν ὅλων ὑμῶν, πρώτιστα δὲ πάντων τῶν Θεοφιλεστάτων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν μου καὶ συλλειτουργῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εἰς τὸ ἐνεργητικόν των τὴν πλουσίαν πεῖραν τοῦ παρελθόντος, τὴν τόσον πολύτιμον καὶ ἀπαραίτητον διὰ πᾶσαν καρποφόρον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐργασίαν ἐν τῷ μέλλοντι.

Θὰ ἤθελον δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ πρῶτον μὲν νὰ παρακαλέσω πάντας ὑμᾶς, ἰδιαιτέρως ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν προσωπικὴν πεῖραν τῆς δυνάμεως τῆς προσευχῆς, νὰ προσεύχωνται ὑπὲρ τῆς ὅσον ἔνεστι ταχυτέρας ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σικάγου κ. Γερασίμου καὶ δεύτερον νὰ ἐκφράσω, καθ' ἣν ἄλλως τε ἔχω ἐντολὴν ἐκπροσώπου τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, τὴν ἄκραν εὐαρέσκειαν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Νύσσης κ. Γερμανόν, διὰ τὴν εὔορκον καὶ ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος μέχρι σήμερον. Προσθέτω δὲ καὶ ἐγὼ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου διότι ἐφέτος ὁ Ἅγιος Νύσσης συμπληρώνει τριάκοντα ὁλόκληρα ἔτη διαμονῆς καὶ ἐργασίας ἐν Ἀμερικῇ, καὶ εὔχομαι ὅπως ὁ Παντοδύναμος ἐπιδαψιλεύῃ εἰς αὐτὸν ὑγείαν καὶ ἀκμὴν κατ' ἄμφω ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας. Σεῖς δὲ ποὺ τὸν ἔχετε πλησίον σας ἐπὶ τόσα ἔτη καὶ τὸν ἀγαπήσατε καὶ τὸν ἐξετιμήσατε, φρονῶ ὅτι τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην σας ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριακονταετίας εὐδοκίμου ἐργασίας, θὰ ἔδει νὰ ἐκδηλώσητε καὶ κατά τινα τρόπον πρακτικὸν καὶ συγκεκριμένον.

Ἐπικαλοῦμαι ὡσαύτως τὴν βοήθειαν καὶ ὅλων τῶν Πανοσιολογιωτάτων καὶ Αἰδεσιμωτάτων Ἱερέων, τῶν διακονούντων εἰς τὰς ἀνάγκας τὰς θρησκευτικὰς καὶ τὰς πνευματικὰς τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων, τῶν κατεσπαρμένων ἀνὰ σύμπασαν τὴν Ἀμερικανικὴν Ἤπειρον. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ἐφ' ὅσον ὅλοι ἡμεῖς οἱ Κληρικοὶ διαπνεόμεθα ἀπὸ ζῆλον ἱεραποστολικὸν καὶ ἐθναποστολικόν· ἐφ' ὅσον ἔχομεν ἐλατήρια ἁγνὰ καὶ ἀνιδιοτελῆ καὶ ἐφ' ὅσον εὑρισκόμεθα ἐδῶ δι' ἕνα καὶ μόνον σκοπόν: «νὰ γίνωμεν τὰ πάντα τοῖς πᾶσι πάντοτε, ἵνα πάντας τινὰς σώσωμεν», τὸ ἔργον μας θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας, μὲ τὴν εἰλικρινῆ βεβαίως πάντοτε καὶ ὁλόψυχον συνεργασίαν τῶν ἐντίμων καὶ εὐσεβῶν συμβούλων τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Κοινοτήτων ὡς καὶ τῶν Φιλοπτώχων μας Ἀδελφοτήτων, τῶν Ὀργανώσεων καὶ παντὸς ἄλλου ἁρμοδίου καὶ δυναμένου νὰ εἰσφέρῃ εἰς τὴν ἐθνικοθρησκευτικὴν προσπάθειάν μας. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ἐφ' ὅσον ὅλοι μας Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ θὰ βαδίσωμεν ἡνωμένοι καὶ ὁμονοοῦντες, συνδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλους διὰ τοῦ ἀδαμαντίου συνδέσμου τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀλληλοϋποστηρίξεως, τῆς ἀμοιβαίας ἀνοχῆς, συναισθήματα ποὺ πρέπει νὰ εἶναι τὰ ἐξώφθαλμα γνωρίσματα πρὸ πάντων τῶν ἀποδήμων Χριστιανῶν Ἑλλήνων ἐνώπιον τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενείας, θὰ διανοιχθοῦν πλατύτεραι λεωφόροι ὁλικῆς καὶ πνευματικῆς εὐημερίας καὶ ὅλα τὰ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα, ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν θὰ εὕρουν τὴν ὡραιοτέραν καὶ καλλιτέραν λύσιν των. Ἐπιθυμῶ δὲ σήμερον νὰ διαβεβαιώσω ἅπαντας κληρικοὺς καὶ λαϊκούς, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ μου θὰ ἔχουν πάντοτε πατέρα πνευματικὸν φιλόστοργον, διαπνεόμενον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς πατρικῆς κατανοήσεως καὶ ἀγάπης, ἕτοιμον νὰ βοηθήσῃ τοὺς πάντας καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς πάντας, ἐντός, βεβαίως, πάντοτε, τοῦ πλαισίου τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν Νόμων τῆς Χώρας ταύτης καὶ τῶν κανονισμῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Ὅλοι δὲ ἡμεῖς Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ εἰς τὸν δρόμον τοῦ ἱεροῦ καθήκοντός μας καὶ τῆς ἁγίας μας ἐθνικοθρησκευτικῆς ἀποστολῆς μας ἂς ἔχωμεν ὡς ὁδηγόν μας τὸ ὑψηλὸν παράδειγμα τοῦ Προκαθημένου τῆς Ὀρθοδοξίας, Παναγιωτάτου Οἰκουμ. Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου ὁ Ὁποῖος ἤνοιξε τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον θὰ βαδίσωμεν ἡμεῖς καὶ ὁ Ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ σπουδαιότερος καὶ σημαντικώτερος σκαπανεὺς καὶ πρωτοπόρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διοργανώνεως καὶ κοινοτικῆς διορθώσεως τῶν Ἑλλήνων ἁπάσης τῆς Ἀμερικῆς. Πρὸς Αὐτὸν πάντοτε καὶ τὴν περὶ Ἐ-

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ αἱ Ἄλλαι Θρησκεῖαι

Ὑπὸ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Βεβαίως Πάτερ, ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ εἰς τὰς θρησκείας καὶ ἰδίως μεταξὺ τοῦ Ἰνδουϊσμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ παραδέχομαι ὅτι ἐπηρεάζει τὴν ζωὴν τῶν λαῶν ἡ θρησκευτική των ἀντίληψις. Ἀλλὰ πάλιν νομίζω ὅτι ἐπῆρες μίαν περίπτωσιν θρησκείας ποὺ φαίνεται ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν Χριστιανισμόν.

Ἐγὼ δὲν τὸ νομίζω αὐτό, ἀγαπητέ μου. Μπορεῖτε νὰ πάρετε ὁποιανδήποτε θρησκείαν θέλετε καὶ νὰ τὴν συγκρίνετε μὲ τὸν Χριστιανισμόν. Βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς μίαν συζήτησιν νὰ παραλληλίσωμεν ὅλας τὰς θρησκείας μὲ τὸν Χριστιανισμόν. Ἐὰν ἐπιχειρήσῃ νὰ τὸ κάμῃ κανεὶς θὰ εὕρῃ τὴν διαφορὰν καὶ θὰ παραδεχθῇ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὅ,τι δήποτε καλὸν ἔχουν αἱ ἄλλαι θρησκεῖαι τὸ ἔχει ὁ Χριστιανισμὸς εἰς πολὺ μεγαλυτέραν κλίμακα καὶ τελειότητα, συνάμα δὲ θὰ παρατηρήσῃ ὅτι εἶναι ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὰ φοβερὰ καὶ τρομακτικὰ ἐθιμα τὰ ὁποῖα διακρίνουν ἄλλας θρησκείας. Ἕνα καλὸν πράγματι σημεῖον τῆς Ἰνδικῆς θρησκείας εἶναι καὶ τοῦτο ὅτι οἱ ἀκόλουθοί της κατορθώνουν νὰ ἀποκτοῦν μεγάλην δύναμιν θελήσεως καὶ νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς τὰ πάθη των καὶ τὰς σωματικάς των ὀρέξεις. Ἀλλὰ μήπως δὲν τὸ διδάσκει καὶ δὲν τὸ συνιστᾷ αὐτὸ ὁ Χριστιανισμός; Τί γράφει ὁ Παῦλος εἰς τὴν πρώτην Ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Κορίνθου; (9, 29) Τονίζει ὅτι ὁ ἴδιος διηνεκῶς προσπαθεῖ πῶς νὰ χαλιναγωγῇ τὸ σῶμα του καὶ ἀγωνίζεται διὰ νὰ τὸ ὑποτάξῃ εἰς τὸν ἀνώτερον ἑαυτόν του. «Ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ».

Ἐπίσης εἰς τὸν Βουδισμὸν ὑπάρχει ὁ νόμος τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τῆς συμπαθείας, ἀλλὰ πάλιν δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς συνταυτίζεται μὲ τὸν νόμον τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστιανισμοῦ. Καὶ πρῶτον ὁ Βουδισμὸς εἶναι θρησκεία χωρὶς Θεόν, δι' αὐτὸ καὶ νομίζω ὅτι κάνομεν λάθος ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ Βουδισμὸς εἶναι Θρησκεία.

Ὑπάρχουν διδάγματα εἰς τὸν Βουδισμὸν τὰ ὁποῖα ἐὰν τεθοῦν εἰς ἐφαρμογὴν ἀναπτύσσουν σπουδαίας δυναμικότητας τὰς ὁποίας ἔχει μέσα του ὁ ἄνθρωπος. Διδάσκεται ἐπὶ παραδείγματι ἡ αὐτοεπιβολή, ἡ ἐξάσκησις τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς καλωσύνης, ἡ ἀκατάπαυστος προσευχή. Ὅλα αὐτὰ εἶναι καὶ διδάγματα τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται μέσα εἰς τὴν ἠθικὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Εἰς τὸν Βουδισμὸν ὅμως αὐτὰ τὰ διδάγματα, δὲν εἶναι παρὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἡ ἀποφυγὴ ἀπὸ τοῦ κακοῦ. Κακὸν δὲ πάλιν δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ αὐτὴ ἡ ἰδία ἡ ὕπαρξις, ἡ ὕπαρξις τοῦ καθ' ἑνὸς ἀτόμου χωριστά, ἡ ὑποκειμενικὴ δηλαδὴ ὕπαρξις εἶναι τὸ κακὸν ἀπὸ τὸ ὁποῖον μὲ τὰ μέσα αὐτὰ θέλουν νὰ διαφύγουν. Ὑπάρχει λοιπὸν διαφορὰ ἢ ὄχι; Δὲν μπορεῖ ἀγαπητέ μου νὰ ὑπάρχῃ χαρὰ πραγματικὴ εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Βουδισμοῦ ὅπως καὶ τοῦ Ἰνδουϊσμοῦ διότι ἡ χαρὰ εἶναι χαρακτηριστικὸν ἐκδήλωμα τῆς προσωπικότητος, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἀρνοῦνται νὰ παραδεχθοῦν ὡς πραγματικότητα, σκοπὸς των δὲ εἶναι πῶς νὰ τὴν ἀφανίσουν καὶ νὰ τὴν μετατρέψουν εἰς ἀνυπαρξίαν εἰς τὴν Νιρβάναν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ μόνον εὑρίσκουν τὴν εὐτυχίαν.

Τὰς ἰδίας ἀτελείας ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν εὑρίσκομεν καὶ εἰς τὴν θρησκείαν τῶν Κινέζων, τὸν Κονφουκισμόν, ὁ ὁποῖος διδάσκει καλοὺς τρόπους ἀλλὰ δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα, τὸ λογικὸν δηλαδὴ καὶ συναισθητικὸν κριτήριον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἄνθρωπος ζυγίζει τὴν ποιότητα καὶ τὴν ποσότητα τῆς ἀληθείας.

Πιστεύω Πάτερ, ὅτι εἰς τὴν θρησκείαν τῶν Μωαμεθανῶν ὑπάρχει περισσοτέρα ἀλήθεια παρὰ εἰς τὰς ἄλλας θρησκείας καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς αὐτὴν αἱ ἀκρότητες καὶ αἱ ἀντιφάσεις ποὺ εἴπατε ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὰς ἄλλας. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς θρησκείας ταύτης πιστεύουν εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Διατί νὰ τοὺς ἐνοχλοῦν οἱ Χριστιανοὶ Ἱεραπόστολοι; Ὡς διαβάζομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ δὲν εἶναι ὀλίγοι χριστιανοὶ ἱεραπόστολοι οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ νὰ κάμουν τοὺς Μωαμεθανοὺς Χριστιανούς. Γιατί δὲν τοὺς ἀφήνουν ἡσύχους;

Συμφωνῶ ὅτι πράγματι ἡ θρησκεία τῶν Μωαμεθανῶν ἔχει πε-

αὐτὸν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν ἂς ἔχωμεν ἅπαντες ἐστραμμένα τὰ ὄμματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ καρδιῶν. Διότι ἅπαντες οὗτοι, τοῦ Προκαθημένου ἁπάσης τῆς Ὀρθοδοξίας Προεξάρχοντος, ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ ἡμῶν, εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως καὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου ἡμῶν καὶ τῆς εὐημερίας ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς.

Εἴθε δὲ διὰ τῶν προσευχῶν αὐτῶν ὁ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ ἐνισχύσῃ καὶ σοφίσῃ καὶ συνενώσῃ καὶ κατευοδώσῃ ἅπαντας ἡμᾶς ποιμαίνοντας καὶ ποιμαινομένους ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ, Πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Παύλου, Πολιούχου τῆς ἀλησμονήτου καὶ φιλτάτης μου Κορίνθου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ρισσοτέραν ἀλήθειαν ἀπὸ τὰς ἄλλας ποὺ ἀνεφέραμεν. Ὅλαι αἱ θρησκεῖαι ἀγαπηταί μου ἔχουν κάποιαν δόσιν ἀληθείας καὶ εἶναι αὐτὴ ἡ ἀκατανίκητος τάσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς αἰτίας τῆς ὑπάρξεώς του, τοῦ Θεοῦ του, τάσις ἡ ὁποία δημιουργεῖ τὴν θρησκείαν. Πρέπει ὅμως τὴν τάσιν αὐτὴν νὰ τὴν συνοδεύῃ καὶ νὰ τὴν κατευθύνῃ ἐκ τῶν ἄνω ἡ Ἀποκάλυψις καὶ ἐκ τῶν κάτω ἡ ψυχολογικὴ καὶ ἡ λογικὴ σκέψις καὶ κρίσις τοῦ ἀνθρώπου. Διότι ἂν ἀφεθῇ τυφλὴ καὶ μόνη καταλήγει εἰς τὸ ἄκρον ποὺ παρετήρησες ὅτι κατέληξαν αἱ προηγούμεναι θρησκεῖαι περὶ τῶν ὁποίων ὡμιλήσαμεν, καταλήγει εἰς τὸν Πανθεϊσμὸν ποὺ εἶναι ἴσος μὲ τὸν ἀθεϊσμὸν καὶ τὴν εἰδωλολατρείαν. Ὁ Μωαμεθανισμὸς ἔχει πράγματι περισσότερα μόρια ἀληθείας ἀπὸ τὰς ἄλλας θρησκείας καὶ τοῦτο διότι εἶναι μίγμα τῆς Χριστιανικῆς καὶ Ἰουδαϊκῆς θρησκείας.

Συγκρινόμενος ὁ Μωαμεθανισμὸς πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν παρουσιάζεται ὅτι ἔχει δυνατὴν πράγματι πίστιν πρὸς τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ. Τὴν πίστιν ὅμως αὐτὴν μαζὶ μὲ ἄλλας μυθολογικὰς δοξασίας τὴν ἐπισκιάζει ἡ παραδοχὴ τοῦ Κισμέτ, τοῦ μοιραίου, ἡ μοιρολατρεία ἡ ὁποία καὶ εἶναι αἰτία τῆς ὀπισθοδρομικότητος, εἶναι ἐναντίον κάθε προόδου, ἐναντίον τῆς ὑγείας καὶ τῆς ἐπιδιώξεως καὶ βελτιώσεως τῶν καταστάσεων τῆς ζωῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς θέσεως τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι μικρὸν κακὸν αὐτὸ ποὺ ἡ θρησκεία τοῦ Μωάμεθ μεταδίδει εἰς τοὺς ἀκολούθους της; Ὁ ἀείμνηστος WENDELL WILLKIE εἰς τὸ πρὸ καιροῦ ἐκδοθὲν βιβλίον του «ONE WORLD» καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον, «Μέση Ἀνατολή», ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἀξιολυπήτου καταστάσεως χιλιάδων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι λόγῳ τῶν θρησκευτικῶν των ἀντιλήψεων ὑποφέρουν ἀπὸ ἀσθενείας φοβερὰς καὶ ζοῦν ζωὴν ὀπισθοδρομικὴν καὶ δυστυχῆ.

Κατὰ τῆς φοβερᾶς καὶ τραγικῆς αὐτῆς διδασκαλίας ὁ Χριστιανισμὸς διδάσκει τοὺς ὀπαδούς του ὅτι εἶναι συνεργάται τοῦ Θεοῦ. «Θεοῦ ἐστὲ συνεργοί.» Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀξίωμα τῆς προόδου, ἀγαπητέ μου. Συνεργαζόμεθα μετὰ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ κάμωμεν τὸν κόσμον καλλίτερον καὶ ὡραιότερον. Διὰ νὰ ἐξορίσωμεν τὴν κακίαν καὶ τὸ μῖσος ποὺ μᾶς περιπλέκουν εἰς τὸν πόλεμον. Διὰ νὰ ἐξολοθρεύσωμεν τὴν ἀσθένειαν καὶ τὴν δυστυχίαν χωρὶς νὰ ἀδιαφοροῦμεν δι' αὐτὰ τὰ δεινὰ καὶ νὰ λέγωμεν ὡς λέγουν οἱ Μωαμεθανοί: «Εἶναι κισμέτι μου», δηλαδὴ πρέπει νὰ ὑφίσταμαι τὰ δεινὰ χωρὶς νὰ ἐνοχλοῦμαι μὲ τὴν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσίν μου ἀπὸ αὐτά.

Ἔχει ὡς εἶπον κάποιαν δόσιν ἀληθείας μέσα του ὁ Μωαμεθανισμὸς καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ περὶ Θεοῦ ἰδέα, ἡ ὁποία καίτοι ἀτελής, εἶναι ὅμως σεβαστὴ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἔχει ἐπηρεασθεῖ ἀπὸ τὸν Χριστιανισμόν. Ὅ,τι δήποτε καλὸν ὑπάρχει εἰς οἱανδήποτε θρησκείαν, ἀγαπητέ μου, ὑπάρχει εἰς τὸν Χριστιανισμὸν εἰς ἀσυγκρίτως μεγαλύτερον βαθμόν. Δὲν ὑπάρχει, φίλε μου, θρησκεία ἄλλη ἐκτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ ὁποία νὰ μᾶς δίδῃ ἱκανοποιητικὴν καὶ λογικὴν ἐξήγησιν τοῦ κόσμου εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν. Ἡ περὶ Κόσμου ἰδέα τῶν ἄλλων θρησκειῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ παρουσιάζεται εἰς πολὺ μειονεκτικὴν θέσιν καὶ δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι εἶναι ἀσυμβίβαστος ὄχι μόνον πρὸς τὴν λογικὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἰδίας τὰς θρησκείας ποὺ τὴν διδάσκουν. Εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀντινομίαν καὶ ἀντίφασιν.

Καὶ ποία εἶναι Πάτερ, ἡ περὶ κόσμου ἰδέα τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡ ὁποία τόσον ὑπερέχει τῶν ἄλλων θρησκευμάτων;

Ὁ Κόσμος, παιδί μου, ὡς τὸν παρουσιάζει ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι μία ἑνότης ἡ ὁποία ἔχει μέσα της σκοπὸν καὶ παρουσιάζει σχέδιον, τὸ ὁποῖον πάλιν προϋποθέτει νοῦν ποιητικὸν καὶ προσωπικόν. Καὶ ἀπὸ ὁποιανδήποτε ἄποψιν καὶ ἂν ἐξετάσῃ κανεὶς τὸν Κόσμον εἴτε ἀπὸ ὑλικῆς ἀπόψεως, εἴτε ἀπὸ πνευματικῆς ἀπόψεως εἶναι ἑνότης, εἶναι ὡς λέγει ὁ Πλάτων «Κ ό σ μ ο ς» ποὺ περικλείει μέσα του τὴν ὡραιότητα τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, ποὺ παρουσιάζει τὰ ἴχνη τῆς παρουσίας Του καὶ τῆς ἀγάπης Του καὶ τῆς προνοίας Του. Δὲν τὴν εὑρίσκεις τὴν ἄποψιν αὐτήν, τὴν ὁποίαν προστατεύει ἡ ἀλήθεια, εἰς καμμίαν ἄλλην θρησκείαν.

Διαφέρουν, λοιπόν, ἀγαπητέ μου, αἱ θρησκεῖαι. Δὲν εἶναι ἀρκετὸν τὸ νὰ πιστεύῃ κανεὶς μίαν θρησκείαν, οἱαδήποτε εἶναι αὐτή. Αἱ θρησκεῖαι τῶν πρωτογόνων καὶ ἀγρίων λαῶν περιφέρονται γύρω ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Χριστιανισμὸς ὅμως εἶναι μέσα εἰς τὴν ἀλήθειαν. Αἱ ἄλλαι εἶναι θρησκεῖαι τῶν λαῶν. Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἡ θρησκεία τοῦ πολιτισμοῦ, πρὸς τὴν ὁποίαν φέρονται οἱ λαοὶ χειραγωγούμενοι διὰ τῶν προσπαθειῶν μας καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τῆς ζωῆς μας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ φέρῃ μέσα της τὴν ἀνωτερότητα τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ.

Δὲν θέλω νὰ συνεχίσω διότι ὅλοι ἐκουράσθημεν ἀγαπητέ. Φύλαξε τὰς ἐρωτήσεις σου εἰς ἄλλην περίπτωσιν, ὁπότε καὶ θὰ συνεχίσωμεν τὴν συζήτησίν μας.

Εἶναι καθῆκον ὅλων τῶν Ἱερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Περιοδικὸν αὐτῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» καὶ νὰ ἐγγράφουν εἰς αὐτὸ συνδρομητὰς ἐκ τοῦ Ποιμνίου των.

Οἱ ἀλλάξαντες διεύθυνσιν Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ συνδρομηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἀνακοινώνουν εἰς τὸ Τμῆμα Διεκπεραιώσεως διὰ νὰ τὸ λαμβάνουν τακτικῶς.

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὴν 15ην Δεκεμβρίου ἀφίχθη εἰς Νέαν Ὑόρκην ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαὴλ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερολογ. Διακόνου Νεοφύτου Σπυρογιαννάκη καὶ τοῦ Αἰδεσιμολ. Ἰωάννου Παπαδοπούλου, προοριζομένου διὰ τὴν Κοινότητα Μίτλταουν Ὀχάϊο. Τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα προϋπήντησαν δι' ἰδιαιτέρας Κυβερνητικῆς ἀτμακάτου ὁ Ἀρχισυντάκτης τοῦ Ἐθνικοῦ Κήρυκος Αἰδ. Δρ. Δ. Καλλίμαχος καὶ ὁ κ. Π. Δῆμος, Σύμβουλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅστις ἀπὸ μέρους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Αὐτῆς ὑπέβαλε πρὸς τὴν Α. Σεβασμιότητα τὰ σεβάσματα τῆς Ὁμογενείας. Εἰς τὴν προκυμαίαν τὰ συνωστιζόμενα πλήθη ὑπεδέχθησαν μετ' ἀλαλαγμῶν χαρᾶς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις ἐν καταφανεῖ συγκινήσει ηὐλόγει τὰ πλήθη καὶ ἐδέχετο τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ σεβασμοῦ Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἅγιος Νύσσης κ. Γερμανὸς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁρισθείσης ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν Πρεσβευτῶν κ. Δενδραμῆ καὶ κ. Κύρου, τοῦ Προξένου κ. Δρακούλη, τοῦ Συμβούλου τῆς Πρεσβείας κ. Μπαστιᾶ, τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, τοῦ Τύπου καὶ πολλῶν ἄλλων ἐγκρίτων Ὁμογενῶν ὑπεδέξαντο τὴν Α. Σεβασμιότητα, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Μιχαὴλ πρὸς τὸν ὁποῖον παρουσίασε τοὺς προσελθόντας Ἐπισκόπους Νικόλαον τῆς Σερβικῆς, Μπογδὰν τῆς Οὐκρανικῆς, Τσορνιάη τῆς Καρπαθορωσσικῆς καὶ λοιποὺς ἄλλους Ὀρθοδόξους Ὀφφικιάλους. Μετὰ ταῦτα ἡ συνοδεία τῶν αὐτοκινήτων προπορευομένων ἀστυνομικῶν κλητήρων κατηυθύνθη εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, ὅπου ὁ Θεοφιλέστατος Ἅγιος Νύσσης ἀφοῦ παρουσίασε πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἤρξατο ἐν τῷ Ἱερῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς προσευχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐψάλησαν ἱεροί τινες ὕμνοι καὶ ἡ φήμη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς. Μετὰ τούτους ὁ Σεβασμιώτατος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Θεοφιλέστατον Ἅγιον Νύσσης διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ ἐπεκαλέσθη ἐπὶ πάντας τὴν εὐλογίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεομήτορος. Εἰς τὴν παρατεθεῖσαν τράπεζαν ἐκτὸς τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἁγίου Νύσσης καὶ τοῦ Προξένου κ. Δρακούλη παρεκάθησαν ὁ κ. Π. Δῆμος, ὁ κ. Ε. Χαρδαλούπας, οἱ Ἱερεῖς Εὐθυμίου, Βαράκλας, Πινάτσης, Λαλούσης, Τσουκαλᾶς, Κουκούζης, Μπόγδης, ὁ κ. Στούαρτ πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Κοινοτήτων τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἄλλοι τινές. Ἐπηκολούθησε τὸ ἑσπέρας συνεδρία τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Κατ' αὐτὴν ἐκτὸς τῶν ἄλλων συνεζητήθησαν τὰ ἑξῆς: 1) Ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ λάβῃ χώραν τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον εἰς πόλιν ἡ ὁποία θὰ καθορισθῇ ἀργότερον. 2) Συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς διαθέσεως τῆς Παλαιᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὡς καὶ ἕτερα ἄλλα ζητήματα ἀναγραφόμενα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τὴν Κυριακήν, 18 Δεκεμβρίου, ἐλαβε χώραν εἰς τὸν ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν ἡ πρώτη Λειτουργία καὶ ἡ ἐνθρόνισις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν ἐκκλησίᾳ πληθούσῃ. Ἐκτὸς τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου Αἰδ. Β. Εὐθυμίου προσεφώνησαν τὴν Α. Σεβασμιότητα ὁ Ἐξοχώτατος Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Δενδραμῆς, ὁ κ. Ε. Χαρδαλούπας ἀπὸ μέρος τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, ὁ ἰατρὸς κ. Κριτσάλης ἀπὸ μέρους τοῦ Καθεδρικοῦ καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἅγιος Νύσσης ἀπὸ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Μετὰ τὰς προσφωνήσεις ταύτας ὁ Σεβασμιώτατος ἐξεφώνησε ἀπὸ τοῦ Θρόνου τὸν Ἐνθρονιστήριον Αὐτοῦ λόγον, μεστὸν ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Χριστόν, τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ καὶ τὴν Πατρίδα καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Ἀμερικὴν διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν βοήθειαν αὐτῆς.

Τόσον ὁ Ἀμερικανικὸς τύπος ὅσον καὶ ὁ Ἑλληνικὸς τῆς Νέας Ὑόρκης περιέγραψαν τὴν ἄφιξιν καὶ τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ. Οἱ «Τάϊμς» ἀνέγραψαν τὰς δηλώσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κατὰ τὰς ὁποίας χαρακτηρίζει τὸν Κομμουνισμὸν ὡς ἀντιχριστιανικὸν καὶ δ' αὐτὸ μὴ ἀνεχόμενον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἡ Ἀτλαντὶς καὶ ὁ Ἐθνικὸς Κήρυξ ἀφιέρωσαν πολλὰς στήλας ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ὑποδοχῆς, τῶν δηλώσεων καὶ τῆς ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀκολουθίας. Ἡ Ἀτλαντὶς ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ παρετήρησεν ὅτι εἶναι «ἄριστος οἰωνὸς ὅτι ὁ γεραρὸς πρωθιεράρχης μας ἔρχεται ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην ἱερὰν Ἑλληνικὴν πόλιν ἡ ὁποία συνδέεται μὲ τὰ ὑπέροχα πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν κηρύγματα τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν». Καὶ ἐν συνεχείᾳ ηὐχήθη ὅπως διὰ τῆς ἐργασίας του τῆς πνευματικῆς ἀξιωθῇ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαὴλ νὰ εἴπῃ μετ' ἀγαλλιάσεως πρὸς τὴν ὁμογένειαν τὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε». Ὁ Ἐθνικὸς Κήρυξ κατεχώρησε ἐκτὸς τῆς θαυμασίας περιγραφῆς τῆς προϋπαντήσεως εἰς τὸν Ἀτλαντικόν, τὰς ὡραίας, συνετὰς καὶ μετ' εὐστροφίας ἀπαντήσεις Του εἰς ἄπταιστον Ἀγγλικήν, εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς Δημοσιογράφους, καὶ χαρακτηρισμοὺς θαυμασίους. «Ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας, μὲ τὴν μορφὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο διάχυτος ἡ ἀγαλλίασις ποὺ ἐμπνέει ἐκ πρώτης ὄψεως ἐμπιστοσύνην. Αἰσθάνεσθε ὅτι εὑρίσκεσθε ἐνώπιον Ἱεράρχου μὲ πλοῦτον χριστιανικῶν χαρισμάτων. Δὲν ἔχει τίποτε τὸ δεσποτικὸν ἢ τὸ ἀγέρωχον. Εἶναι γελαστὸς καὶ χαρούμενος. Διανθίζει δὲ τὴν γοητευτικὴν ὁμιλίαν του καὶ μὲ ἀρκετὸν χιοῦμορ. Ἀντελήφθην τὴν ὀξύτητα τῆς διανοίας του, τὴν σύνεσίν του καὶ τὴν ἀκριβολογίαν του, ἀλλὰ καὶ τὴν προσοχήν του μὴ τυχὸν προσκρούσῃ εἰς τίποτε

τὸ ὁποῖον θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς ἐπαμφοτερίζον».

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ

Συνοδείᾳ τοῦ Θεοφιλ. Ἁγίου Νύσσης, τοῦ Ἀρχιδιακόνου κ. Νεοφύτου Σπυρογιαννάκη καὶ τῆς Ἐφορείας ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τὸ Σάββατον, 17ην Δεκεμβρίου διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ ἵδρυμα καὶ διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Δένδρου. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν ἐν τῷ ναϊδρίῳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἐπηκολούθησε ἡ ἐκτέλεσις προγράμματος ἀπαγγελιῶν καὶ δραμάτων. Ὁ Σεβασμιώτατος παρηκολούθησε μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος καὶ τοὺς λόγους καὶ τὸ ἔργον τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν Διδασκάλων, συγχαρεὶς τὸν Πατέρα Δ. Μαυρίαν καὶ τὸν Καθηγητὴν Ξενοφῶντα Διαμαντόπουλον. Ἐκτὸς τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἁγίου Νύσσης, ὡμίλησεν ἡ κ. Κ. Β. Βλαβιανοῦ ἀντιπρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου καὶ ὁ κ. Α. Ἐλαφόπουλος ἔφορος τῆς Ἀκαδημίας.

Ο ΙΕΡΟΣ ΚΛΗΡΟΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ

Τὴν Πέμπτην, 22αν Δεκεμβρίου, οἱ Ἱερεῖς τῆς Πρώτης Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας κληθέντες ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου ἐπεσκέφθησαν τὸν Σεβασμιώτατον καὶ ὑπέβαλον τὰ σέβη των. Προσεφώνησε τὴν Α. Σεβασμιότητα δι' ὀλίγων ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἱερατ. Συνδέσμου Αἰδ. Σ. Ἀγγελίδης. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπαντῶν συνεχάρη τοὺς Ἱερεῖς διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ὑπ' αὐτῶν ἔργον, συνέστησε συνεργασίαν, ὑπέδειξεν ἐφαρμογὴν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ ἀνέφερεν ὅτι συχνὰ θὰ καλῇ τὸν Ἱερὸν Κλῆρον διὰ συσκέψεις καὶ μελέτην τῶν διαφόρων ζητημάτων ποὺ ἀφοροῦν τὰ ἱερὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἐσωτερικὴν πνευματικὴν ζωὴν τῶν Κληρικῶν.

Τὸ Σάββατον, 24ην Δεκεμβρίου, ὡμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος διὰ τοῦ Ραδίου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προγράμματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ. Τὸν Σεβασμιώτατον παρουσίασεν ὁ Αἰδεσιμ. Β. Εὐθυμίου, Ἱερατ. Προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ καὶ διευθυντὴς τῆς Ραδιοφωνικῆς ὥρας. Τὴν μεσονύκτιον Λειτουργίαν τῶν Χριστουγέννων καὶ τὸ κατ' αὐτὴν θεῖον Κήρυγμα τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ παρηκολούθησαν χιλιάδες Λαοῦ. Μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου συνελειτούργησεν ἐκτὸς τῶν Ἱερέων τοῦ Καθεδρικοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου καὶ ὁ Αἰδεσιμ. Δ. Καλλίμαχος, ἐπίτιμος ἀρχισυντάκτης τοῦ Ἐθνικοῦ Κήρυκος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Καθ' ἃ ἀνέγραψαν αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ πέμπτον Ἀστικὸν Πρωτοδικεῖον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐξεδικάσθη ἡ δίκη τὴν ὁποίαν ἤγειρε ἐναντίον τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Δαφνουσίας, Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Γαλατᾷ, ὁ γνωστὸς Ἐφτὺμ διεκδικῶν τὴν κυριότητα τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς τοῦ Ναοῦ τοῦ Χριστοῦ, ἐξέδωκε ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγὴ τοῦ Ἐφτύμ, ὁ ὁποῖος διϊσχυρίζετο ὅτι εἰς αὐτόν, ὡς ἀρχηγὸν τῆς Τουρκορθοδόξου Κοινότητος ἀνήκει τὸ διεκδικούμενον τμῆμα τοῦ Ναοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐνοικιάζῃ. Χάρις εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν ὁμογενῶν Νομομαθῶν ἡ Τουρκικὴ Δικαιοσύνη ἀπένειμε τὸ δίκαιον ἀπορρίψασα τὴν ἀγωγήν.

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας ἀπέστειλε εὐχετήρια γράμματα πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν Λαὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐράνου, διὰ τῶν ὁποίων ἐκτὸς τῶν ἄλλων παραγγέλλει ἵνα πρὸς τὸν νέον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαὴλ πάντες ἐκδηλώσουν εὐπείθειαν, συνεργασίαν, σεβασμὸν καὶ ἀγάπην ἵνα ἐπιτελέσῃ τὸ ποιμαντορικὸν αὐτοῦ ἔργον.' Εἰς ὁμιλίαν Του ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ Κοινοτικῷ Ναῷ Βεβεκίου ἀνεφέρθη εἰς τὴν σπουδαιότητα τῆς διασκέψεως τῶν Ἀμερικανῶν Πρεσβευτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς ἐκδηλωτικὴν μεταξὺ ἄλλων καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν ἡ ὁποία εἶναι φράγμα κατὰ τῆς Μπολσεβικῆς ἐξορμήσεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀποτέλεσμα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Μιχαὴλ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἦτο ἡ δημοσίευσις ἐν τῷ Πανταίνῳ ἀνακοινωθέντος διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Α. Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρος θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ Εἰρηνικὰ Γράμματα τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Ἀθηναγόρα. Τὸ ἀνακοινωθὲν ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου ἀνακοινοῦται:

Κατόπιν συναντήσεως τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. κ. Χριστοφόρου μετὰ τοῦ ἄρτι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀφιχθέντος Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς Κου Μιχαήλ, γενομένης σήμερον, 9 Δεκεμβρίου 1949 ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἀλεξανδρείας καὶ κανονικῆς συζητήσεως γενομένης ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. κ. Χριστοφόρου ἐθεωρήθη λήξασα ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο Πατριαρχῶν καὶ ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης κ. κ. Χριστο-

Εἰς τὸ περικάλυμμα τοῦ Περιοδικοῦ, πλησίον τῆς διευθύνσεώς σας, εἶνε σημειωμένη ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν λήγει ἡ συνδρομή σας. Θερμῶς παρακαλεῖσθε ὅπως φροντίσητε νὰ ἀνανεώσητε τὴν συνδρομήν σας, προτοῦ αὕτη λήξῃ, διότι μετὰ τὴν πάροδον τῆς χρονολογίας αὐτῆς ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ διακόπτεται αὐτομάτως.

ωόρος θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν εἰρηνικὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου ἵνα οὕτω ἐπέλθῃ ἡ ἄρσις τῶν παρεισφρυσασῶν λυπηρῶν παρεξηγήσεων.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ 9)11)1949.»

Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας προεχειρίσατο εἰς Ἀρχιδιάκονα τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τὸν Ἱερολ. Φώτιον Κουμίδην, διευθυντὴν τοῦ Πανταίνου, πρό τινος προσληφθέντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Πατριαρχείων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καθ' ἃ δημοσιεύονται εἰς τὸν Τύπον Μητροπολίτης Κορινθίας εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ εἰς Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς ἐκλεγέντος Σεβασμιωτάτου Μιχαὴλ ἐξελέγη ὁ Μητροπολίτης Μαντινείας κ. Προκόπιος. Αἱ ἑτοιμασίαι πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 19ης ἑκατονταετηρίδος τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν Ἑλλάδι συνεχίζονται. Αἱ ἑορταὶ θὰ προσελκύσουν προσκυνητὰς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἡ 29η Δεκεμβρίου 1949 ὡρίσθη ἡμέρα γενικοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ συναγερμοῦ πρὸς ἔκφρασιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν συνεχιζομένην κατακράτησιν τῶν 28 χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων ὑπὸ τῶν Σλαυοκομμουνιστῶν. Διαμαρτυρίαι θὰ ἀποσταλοῦν παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν ἀποτυχίαν λήψεως δραστικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὀργανισμοῦ πρὸς ἐπαναπατρισμὸν τῶν τραγικῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κ. Β. Βέλλας, καθηγητής, ἐν τῇ ἐτησίᾳ ἐκθέσει του πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐπὶ τῆς δράσεως τῶν παραρτημάτων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας μεταξὺ ἄλλων ὑποδεικνύει τὴν καλλιτέραν διοργάνωσιν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου πρὸς εἰδίκευσιν στελεχῶν δυναμένων νὰ ἀποδώσουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος ὑπηρεσίαν σημαντικήν. Γράφει: «Τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον διὰ νὰ ἀποδώσῃ πλήρως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοὺς ἀναμενομένους καρποὺς πρέπει νὰ δέχεται φοιτητὰς οἱ ὁποῖοι ἐκτὸς τοῦ ἀκεραίου χαρακτῆρός των ὀφείλουν νὰ ἔχουν τὴν ζωηρὰν ἔφεσιν καὶ τὸν ἱερὸν ζῆλον νὰ ἐξυπηρετήσουν καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Λόγου. Τοῦτο ἐξαρτᾶται, νομίζω, κατὰ μέγιστον μέρος ἐξ αὐτῶν τῶν Ἱεραρχῶν. Ἐὰν ἕκαστος Ἱεράρχης ἐκ τῶν νέων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ἐπιλέγῃ τοὺς καταλλήλους νέους καὶ προωθῇ καὶ ἀποστέλλῃ αὐτοὺς εἰς τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, θὰ εἶναι δυνατὸν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀποκτήσωμεν ἀρκετὰ στελέχη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οἱ νέοι οὗτοι ἐρχόμενοι εἰς Ἀθήνας θὰ παραλαμβάνωνται ἅμα τῇ εἰσαγωγῇ των εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον, μηδὲν δαπανῶντες, καὶ θὰ προωθοῦνται περαιτέρω εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, οἱ δὲ ἱκανώτεροι τούτων εἰς Σχολὰς Ἐξωτερικοῦ. Οὕτω θὰ σχηματίζεται μία κλῖμαξ προωθήσεως τῶν νέων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν μαθητικῶν ἀκόμη χρόνων.»

ΒΟΗΘΕΙΤΕ
ΤΟΝ
ΕΡΑΝΟΝ
ΔΙ' ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ

πρὸς συγγενεῖς σας ἢ φίλους ἢ ἐδῶ ἢ στὴν Ἑλλάδα
εἶναι μία ἐτησία ἢ δύο ἐτῶν συνδρομὴ εἰς τὸν

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΝ»

Συνδρομὴ προπληρωτέα, διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδᾶν:
ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ ΔΟΛΛ. 3.00. — ΔΙΑ ΔΥΟ ΕΤΗ ΔΟΛΛ. 5.00.
Ἐτησία συνδρομὴ δι' Ἑλλάδα καὶ ἄλλας χώρας $3.50.

Στείλατε καθαρογραμμένα τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν ἐκείνου τὸν ὁποῖον θέλετε νὰ ἐγγράψετε εἰς τὴν διεύθυνσιν:

ORTHODOX OBSERVER, 10 EAST 79th STREET, NEW YORK, 21, N. Y.

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΔΩΡΑ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΤΙΜΑΤΑΙ 80c — ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΣ $1.00.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY. Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον λεξικόν. Ἔκδοσις 1948. Χρυσόδετον, μὲ εὐρετήρια $3.00. Μὲ δέρμα καὶ εὐρετήρια $4.00.

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY. Ὁδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφοράν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα Ἔκδοσις 1947, μὲ ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448, σχῆμα τσέπης. Χρυσόδετοι $2.50.

GREEK MADE EASY. Ἡ μόνη ἁπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ' οἶκον ἢ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pages. Cloth, $2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ Ἄνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀρίστη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ ἀκριβεστάτη. Γλῶσσα ζωντανή. Κατάλληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους. Ε' ἔκδ. 1949, μὲ 64 ἐπὶ πλέον σελ. $3.00

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ τοῦ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς 'ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β'. Τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωστικὸν Α' ἢ Β' τάξεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' ΤΑΞΕΩΣ «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθέν, εἰς ἐκλεκτὴν δημοτικήν, μὲ λεξιλογια, ποιήματα καὶ 70 ὡραιοτάτας εἰκόνας. Τιμᾶται $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ», Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκριθέν. Δ' ἔκδοσις. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Γ', 1945. Μὲ 100 ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις 1949. Μὲ πολλὰς εἰκόνας. $1.00.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Πολυζωΐδου. Μικραὶ παιδικαὶ ἱστορίαι, παρμέναι ἀπὸ τὴν ζωήν. Ὕφος ἁπλοῦν. Σελ. 160. $1.50.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 μεγάλας εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Μὲ διδάγματα, προσευχὰς καὶ πολλὰς ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Β', μὲ πολλὰς εἰκόνας..... $1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλην. σχολείων. $1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εὔκολα μαθήματα. $1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop G. Polyzoides. $1.00

ΟΡΘΟΔΟΞ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωΐδου. Ἐξηγεῖ μὲ εἰκόνας ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναούς μας. $1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.OD. 30c ἐπὶ πλέον. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers 293 SEVENTH AVE. NEW YORK 1, N. Y.